

Ostati u Isusu

Ostati u Isusu

Nakladnik
ZNACI VREMENA
www.znaci-vremena.com

Izvornik
In Jesus bleiben

Autor
Helmut Haubeil

Prijevod
Rodoljub Ristić

Urednik
Mario Šijan

Redaktura
Ivan Đidara

Lektura
Marijan Malašić

Korektura
Ljiljana Đidara

Tisak
Eurodream

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000974176.

ISBN: 978-953-183-279-3

(Ako nije drugačije napomenuto, svi biblijski tekstovi citirani su iz prijevoda Kršćanske sadašnjosti elektronički prijevod. Kod citata Duha proroštva broj stranice odnosi se na stranicu izvornika.)

Ostati u Isusu

Isus Krist:
„Ostanite u meni i ja u vama.”
(Ivan 15,4)

HELMUT HAUBEIL

OSTATI U ISUSU

„Ostanite u meni i ja u vama.“ To znači:

- ▶ stalno primati Njegovog Duha;
- ▶ živjeti u potpunom i bezuvjetnoj predanosti Njegovoj službi.

Ellen G. White, *Isusov život*, str. 676

Ostati u Njemu nije uvjet koji mi trebamo ispuniti da bismo se radovali spasenju. To je prije svega naš pristanak da On čini sve u nama i preko nas. To Njegovo djelo koje On čini za nas rezultat je Njegove sile i Njegove spasonosne ljubavi. Naš udio je samo u tome da Mu se potpuno predamo, i u potpunom povjerenju čekamo da On djeluje onako kako je obećao.

Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebete zur vertiefung deiner Gottesbeziehung (40 dana – Razmišljanja i molitve za produblјivanje osobnog odnosa s Bogom)*.¹

Ovo je nadogradnja za temu:

Koraci prema osobnom buđenju. Preporučljivo je ovu brošuru pročitati još jednom, iako se osnovna načela ponavljaju.

Autor ove brošure je komercijalist i propovjednik u aktivnoj mirovini i veliki misionar, Helmut Haubeil, koji piše i izdaje mnoge knjige, brošure i časopis *Missionsbrief*, koji se, kako mu i samo ime kaže, bavi misionskim radom u svijetu. Uz njegovo odobrenje ovu sam brošuru preveo na hrvatski jezik i stavio je na raspolaganje našoj knjižari radi izdavanja, kako bi po mogućnosti našla mjesto u knjižnici svakog doma gdje se slavi Božje ime i tako pomogla u usavršavanju naše vjere u Boga i Njegovu Riječ. Jedini je način da se održimo u vjeri u ovo teško vrijeme da budemo i ostanemo u Isusu Kristu.

1 Naslov izvornika: Dennis Smith, *40 Days Prayers and Devotions* (primj. ur.)

KAZALO

4

UVOD

7

1. POGLAVLJE

ISUSOV NAJDRAGOCJENIJI DAR

Što Isus naučava o Duhu Svetome?

25

2. POGLAVLJE

PREDAJA ISUSU

Što je predaja?

41

3. POGLAVLJE

ISUS U NAMA

Pod kojim uvjetima Isus živi u meni?

61

4. POGLAVLJE

POSLUŠNOST U ISUSU

Kako mogu biti radostan i poslušan?

95

5. POGLAVLJE

PRIVLAČNA VJERA U ISUSU KRISTU

Što je temelj privlačne vjere?

ISUSOV NAJDRAGOCJENIJI DAR

Što Isus naučava o Duhu Svetome?

Poznajete li Isusovu najdojmljiviju vijest?

Koja je uloga Duha Svetoga?

Zašto nam je za promjenu karaktera potrebna sila izvvana?

Povratak „prvoj ljubavi“

Jedna sestra mi je pisala: „Moja prijateljica i ja već treći put proučavamo knjigu *40 dana [...]* usporedo s brošurom *Koraci prema osobnom buđenju*. Prije nego što smo otkrile ove materijale, naš vjerski i molitveni život nije više bio onakav kakav je bio na početku. Čeznule smo za tim da tu prvu ljubav pronađemo ponovno. Našle smo je i zahvaljujemo Bogu od sveg srca za to. Divno je kako naš Bog koji je pun ljubavi uslišava molitve i daje nam spoznaju kako Njegov Duh djeluje na nas i na ljude za koje se molimo.“ (M. S.)

Isus nas mijenja. Jedna druga osoba pisala mi je u vezi s ovim knjigama: „Postale su mi veliki i dugo očekivani blagoslov. Koliko je vjernika koji se osjećaju isto kao i ja i još jedna sestra iz moje crkve, da nam uvijek nešto nedostaje u našem vjerskom životu? A sada smo iskusile kako Isus ulazi u naš život i počinje nas mijenjati. On to čini još uvijek i korak po korak nas privlači sve bliže k sebi.“ (S. K.)

JEDINSTVENI ISUSOV POZIV: MOLITE SE ZA DUHA SVETOGA

Postoji posebno mjesto u Bibliji na kojem nas naš Gospodin Isus naglašeno poziva da se molimo za Duha Svetoga. Ne poznajem nijedno drugo mjesto u Bibliji gdje bi nam Isus nešto toliko naglašeno i toliko brižno stavljao na srce. To mjesto nalazi se u Njegovoj pouci o molitvi u Luki u 11, gdje deset puta naglašava da se trebamo moliti za Duha Svetoga, i to u redcima od 9 do 13: *„I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se. A koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati? [Nezamislivo.] Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca? [Nezamislivo.] Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!“*

Isus u ovom kratkom odlomku šest puta upotrebljava glagol koji u osnovi ima značenje „moliti“ za nešto, a onda djelovanje tog glagola pojačava glagolom „iskati“, koji izriče aktivnu radnju. I još dvaput glagolom „kucati“, koji također izriče aktivnu radnju.

Zar nam On time ne pokazuje sasvim jasno da i mi sami moramo nešto poduzeti da bismo bili ispunjeni Duhom Svetim? Posljednji glagol, koji ima značenje „moliti nekoga za nešto“, u grčkom jeziku ima trajni oblik. To znači da se ne radi o tome da se jedanput pomolimo, nego da se molimo trajno, neprestano. Isus ovdje molitvu ne prikazuje samo usrdnom, nego očekuje da ona bude i stalna. Sasvim je sigurno da On ovim naglašenim pozivom želi u nama probuditi čežnju za Duhom Svetim.

Ovaj naglašeni poziv pokazuje nam kako je Isus uvjeren da nama nedostaje nešto vrlo važno ako se uporno i stalno ne molimo za ispunjenje Duhom Svetim. On nam jasno skreće pozornost da nam je Duh Sveti potreban po svaku cijenu. On time želi da mi stalno primamo blagoslove Duha Svetoga.

Ovaj je dio Njegove pouke o molitvi jedinstven. Duh Sveti je najveći Božji dar, dar koji sa sobom donosi sve druge darove. To je Isusov krunski dar Njegovim učenicima i jasan dokaz Njegove ljubavi. Mislim da dobro možemo shvatiti kako ovako dragocjen dar nitko neće štedjeti. On će biti dan samo onima koji imaju veliku čežnju za njim i koji ga visoko cijene. Ja se svakodnevno molim

za Duha Svetoga i to u vezi s obećanjem u Ivanu 7,37: „Ako je tko žedan, neka dođe k meni! Neka pije.”²

Duh Sveti je izvor svakog ispunjenog života

Zašto je Isus prema svojim vlastitim riječima došao na Zemlju? On je rekao: „Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.” (Ivan 10,10b) Isus želi da mi ovaj novi život iskusimo već sada, a nakon Njegovog ponovnog dolaska u sasvim drugoj dimenziji, kao vječni život u Božjem kraljevstvu.

I On nam kaže da je izvor tog ispunjenog života zapravo Duh Sveti: „Ako je tko žedan, neka dođe k meni! Neka pije koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: `Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!’ To reče o Duhu [Svetome].” (Ivan 7,37-39)

„Rijeke žive vode” – zar to nije dobra usporedba za život u punini?

Je li nam Isus u svojem zemaljskom životu dao odgovarajući primjer?

Mi znamo da je Isus začet u utrobi svoje majke Marije, preko Duha Svetoga (Matej 1,18). Također znamo da, dok se On nakon krštenja molio, „siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba” (Luka 3,22). Je li Njemu u tim uvjetima bilo nužno da svaki dan prima Duha Svetoga?

Ellen G. White piše: „Svakog jutra Isus je imao vezu sa svojim nebeskim Ocem. Od Njega je svakodnevno primao osvježanje Duhom Svetim.”³ Isus nam je u tome bio pravi primjer. Zato se moramo zapitati: Ako je Isusu Duh Sveti bio svakodnevno potreban, zar meni i vama nije?

Apostol Pavao je Isusovu želju shvatio ispravno jer u svojoj poslanici crkvi u Efezu u 1,13 potvrđuje da su vjernici, kad su se obratili, bili zapečaćeni Duhom Svetim. U Efežanima 3,16.17 opominje ih da budu ukorijenjeni i utemeljeni u Duhu, a u Efežanima 5,18 zahtijeva kao opunomoćeni apostol od vjernika u Efezu, a

2 Vrlo je dragocjeno moliti se u vezi s obećanjima. Tko želi nešto više saznati o tome, neka pročita 4. poglavlje u knjizi *Koraci prema osobnom buđenju*.

3 *Signs of the Times*, 21. listopada 1895.

time i od nas: „*Punite se Duhom!*” Ili: „*Ispunjavajte se Duhom stalno, uvijek iznova.*”⁴ Tako vidimo da je svakodnevno ispunjavanje Duhom Svetim nužno iskustvo koje je potrebno za duhovni život i rast svakog kršćanina.

ISUSOVE OPROŠTAJNE RIJEČI I DUH SVETI

Isus je u svojim oprostajnim riječima želio učenicima prenijeti radost i nadu da će umjesto njega doći Duh Sveti. On im to otkriva u Ivanu 16,7-14: „*No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama. A kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda: grijeh je što ne vjeruju u mene; pravednost – što odlazim k Ocu i više me ne vidite; a osuda – što je knez ovoga svijeta osuđen. Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh Istine – upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama.*”

Novo korisno rješenje

Isus je rekao svojim učenicima nešto začuđujuće: „*Bolje je za vas da ja odem.*” To znači da nam takvo novo rješenje, On preko Duha Svetoga u nama, nudi prednost u odnosu na Njegovu osobnu prisutnost. Na taj način On nije ograničen tijelom, nego uvijek može biti prisutan kod svakog čovjeka bez obzira na to gdje se on trenutačno nalazi.

Iz nevjerovanja i malovjernosti prema vjeri u Isusa

Duh Sveti ima ulogu da svijetu otvori oči. Nije li svijet u određenom stupnju prodro i u Božju crkvu? Duh Sveti otvara oči svijetu, ali je On također jedini koji i Laodiceji može otvoriti oči.

On u svjetovnim ljudima budi čežnju za Bogom, a u mlakim kršćanima čežnju za bliskom vezom s Isusom. On nam ukazuje na

4 Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011.), str. 42.

onaj grijeh, koji je uzrok svih ostalih grijeha, „grieh što ne vjeruju u mene“. Vjerujete li vi u Isusa? Srž vjerovanja je povjerenje. Znak da mi vjerujemo u Isusa i imamo povjerenje u Njega jest da Mu se potpuno povjerimo. Ovdje se radi o našoj potpunoj predaji i spremnosti da Ga slijedimo u svemu.

Spašen i pravedan po vjeri

On nam također otvara oči za Kristovu pravednost. Kada se Isus uznio na Nebo, Otac je prihvatio Njegovu žrtvu. Time je nemoguće postalo moguće, da Bog pokaže ljubav i pravednost. Duh Sveti nam želi otvoriti oči za najdragocjeniju zamjenu: Isus preuzima cjelokupnu krivnju od svih onih koji su Mu se potpuno povjerali i daruje im svoju pravednost, a to je temeljni nauk Sve-toga pisma o opravdanju vjerom.

Duh Sveti pokazuje nam Božje rješenje

Duh Sveti nam također otvara oči da je knez ovoga svijeta već osuđen. Sotona je izbačen s Neba, a konačan kraj mu upravo predstoji. Zato ako smo u Kristu, on nam ne može ništa iako ovdje na Zemlji uvijek iznova upadamo u kušnje i borimo se sa slabošću. U 1. Ivanovoj 5,18 stoji: „Znamo: tko god je rođen od Boga, ne griješi; nego Rođeni od Boga čuva ga i Zli ga se ne dotiče.“ Došlo je do promjene gospodara u našem životu i Isus nas želi zaštititi od grijeha i Sotoninih napada. (Za bliže objašnjenje vidi bilješku⁵.)

S druge strane, Duh Sveti želi otvoriti oči svim ljudima da dolazi sud. Nitko ne može izbjeći taj sud ako nije prihvatio dar spasenja. Svakako nije Božja namjera da ukazivanjem na sud plaši ljude i time ih dovodi do vjere. Ipak će spoznaja o dolazećem sudu mnogim ljudima dati poticaj koji će ih pokrenuti na promjenu. Ne bi bilo pošteno da ne pokažemo ljudima rješenje onome što predstoji. To su za nas dragocjene informacije pri odlučivanju.

5 Ova važna tema dobro je obrađena u knjizi Dennisa Smitha *40 Tage...*

Daje razumijevanje istine

Duh Sveti uputit će nas u cijelu istinu jer nas želi osloboditi od svih pogrešnih shvaćanja, zabluda i obmana. On nas preko nas samih vodi do istine da bismo uz Božju pomoć, gdje god je to potrebno, mogli izvršiti potrebnu promjenu smjera.

„Utješitelj je nazvan ‘Duhom istine’. Njegova zadaća je definirati i održati istinu. On se najprije nastanjuje u srcu kao Duh istine i tako postaje Utješiteljem. Utjeha i mir nalaze se u istini.”⁶

Otvora razum za razumijevanje budućnosti

Zadaća je Duha Svetoga da nas upozna s onim što će se dogoditi u budućnosti. A i sam Isus je, primjerice u Mateju 24, sasvim jasno govorio o budućnosti. Ali Duh Sveti ima zadaću da nam da još veće svjetlo o budućnosti. Ako Mu dopustimo, On nam može objasniti i proročanstva. Zar nije zadivljujuće da svih sedam poslanica u Otkrivenju 2 i 3 završavaju istim Isusovim pozivom: „Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!” (Otkrivenje 2,7 i dr.) Također i nama, Crkvi posljednjeg vremena, Isus upućuje ovaj poziv da budemo poslušni Duhu Svetome. Jesmo li?

Uzdiže Isusa

Duh Sveti će proslaviti Isusa. Ako smo ispunjeni Duhom Svetim, Isus će za nas postajati sve dragocjeniji i sve veličanstveniji. Tako će u nama nastajati novo i sve veće poštovanje prema Isusu.

Sila Duha Svetoga

Isus je ukazao na ovu službu Duha Svetoga u svojem oprostajnom govoru. A pri samom rastanku dodao je još i ovo: „*Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.*” (Djela 1,8) Duh Sveti također nam daje snagu da uopće možemo živjeti kao Isusovi svjedoci.

6 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 671.

„Krist je podario svog Duha kao božansku silu u svladavanju svih naslijeđenih i stečenih sklonosti k zlu i stoga da Crkva primi pečat Njegova karaktera.“⁷

Sila nam je potrebna i za zdravstveno obrazovanje. Don Macintosh, voditelj programa Newstart u Weimaru u SAD-u, napisao je: „Nama je potrebno znanje o zdravlju povezano sa silom da to provedemo u praksu. Radi se o sili koja nas može mijenjati.“⁸ Ovdje se radi o sili Evanđelja, ili još izravnije – o sili Duha Svetoga. Mi taj put možemo pokazati drugima samo ako i sami idemo njime.

Mogli bismo navesti i mnoge druge dragocjene blagoslove Duha Svetoga jer nas u svakom slučaju očekuju bogati Božji blagoslovi.

Elemente buđenja provesti u djelo

Već se duže vrijeme molimo za buđenje, ali nije bitno samo da se molimo za buđenje, nego, kako je napisao Mark Finley, i „da elemente buđenja provedemo u djelo“⁹

Buđenje crkve ovisi o buđenju svakog njezinog pojedinca. Stoga vas krajnje ozbiljno pozivam da poduzmete korake prema osobnom buđenju. To vodi k snažnom i ispunjenom životu.

Zašto je nužna istinska promjena srca?

Isus je rekao „ludim djevicama“: *Ne poznajem vas*. Zbog toga ih nije pustio da uđu na svadbu, to jest u Božje kraljevstvo, a razlog je bio nedostatak ulja. A to je nedostatak u duhovnom životu. Oznaka „pet ludih“ opisuje karakter onih ljudi koji nisu silom Duha Svetoga doživjeli istinsku promjenu srca. Svi mi imamo grešnu narav i zbog toga smo sebični, ali je činjenica i da patimo zbog te sebičnosti. Budući da sebičnjaci neće ući u Božje kraljevstvo, nužna je promjena karaktera. Sveto pismo nam pokazuje da

7 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 671.

8 David Fiedler, *D`Sozo* (Remnant Publikations).

9 Mark Finley, *Belebe uns neu*, str. 25.

svatko može doći k Isusu onakav kakav jest, ali također saznajemo da nitko neće ostati takav.

Zapazite da „pet ludih djevica” nisu poznavale Boga zbog toga što svoj život nisu prepustile djelovanju Duha Svetoga.

„Naše spasenje ne ovisi o tome koliko znamo, nego o tome koga poznajemo. ... (Ivan 17,3.9) Važno je ono što znamo, ali bez našeg osobnog odnosa s Isusom, bit ćemo zavedeni i na kraju izgubljeni. ... Samo znanje o Bogu na razini razuma nije isto što i duboko unutarnje povjerenje koje proizlazi iz srca.”¹⁰ To je za Isusa sigurno bio važan osnovni razlog da nam uputi trajni poziv da se stalno molimo za Duha Svetoga. Molite li se i vi svakodnevno u vjeri da budete ispunjeni Duhom Svetim?

U sljedećem dijelu Isus nam ukazuje na važna područja u našem životu koja može promijeniti sila Duha Svetoga.

ISUS O DUHU SVETOM U USPOREDBI O KVASCU

U ovoj usporedbi Isus nam govori o sili Duha Svetoga, sili koja mijenja. Kada čitamo ovu usporedbu, u početku uopće i ne pomišljamo da bi se tu moglo raditi o Duhu Svetome. Ovu usporedbu čitamo u Luki 13,20.21: „*I opet im reče: 'Čemu da prispodobim kraljevstvo Božje? Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.'*”

Kvasac se koristi pri pripremanju i pečenju različitih vrsta kruha. Ako se doda u brašno, on izaziva proces vrenja, a vrenje čini da tijesto naraste. Time je kruh mnogo ukusniji.

Isus nam ovom slikom želi objasniti određena načela Božjeg kraljevstva. Bit ove usporedbe ogleda se u veličanstvenom procesu koji je u početku mali, a zatim vodi k zadivljujućem kraju, jer naposljetku piše: „dok sve ne uskisne”. Isus želi u nas umjesto sebičnosti ugraditi svoj život nesebične ljubavi.

Ovdje Isus s jedne strane želi pokazati kakav je utjecaj Evanđelja na svijet koje je započelo kao malo djelo, ali će na kraju prodirjeti u sve krajeve zemlje. S druge strane, pokazuje nam

10 D. Smith, *40 Tage – Vertiefung deiner Gottesbeziehung*, (Beč, 2013.), str. 112.

kako božanska sila Duha Svetoga djeluje u našem životu i kako vrši promjene u njemu. U Luki 17,20.21. stoji: „Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. Niti će se moći kazati: `Evo ga ovdje!` ili: `Evo ga ondje!` Ta evo – kraljevstvo je Božje među vama.”

Kraljevstvo je Božje tada bilo među njima u osobi Isusa Krista. Ono započinje u nama prihvaćanjem Isusa Krista kao našega Gospodina i Spasitelja. Ako ostanemo u Njemu i On u nama, tada za nas Njegovim dolaskom započinje vidljivo Božje kraljevstvo. U ovom trenutku mi ćemo ipak razmatrati kako se Božje kraljevstvo u nama razvija dok u nama prebiva Isus. A Isus može prebivati u nama samo preko Duha Svetoga. Sada tek dolaze važne spoznaje iz usporedbe o kvascu:

Sila koja mijenja djeluje tiho

„U ovoj Spasiteljevoj usporedbi kvasac se pojavljuje kao simbol nebeskog kraljevstva. Njime je oslikana oživljujuća, preobražavajuća sila Božje dobrote.”¹¹ „Svima koji se žele pokoriti Duhu Svetome bit će usađeno novo načelo života.”¹² To je unutarnja sila koja sve prožima i potpuno mijenja. Na taj način Bog preko Duha Svetoga želi promijeniti naš karakter.

Sveto pismo nam pokazuje da je prvo primanje Duha Svetoga katkad bilo praćeno vidljivim ili čujnim manifestacijama. Ali promjena našeg karaktera pod uvjetom da smo ispunjeni Duhom Svetim događa se potpuno tiho, sve dok u jednom trenutku ne shvatimo da se kod nas nešto promijenilo u pozitivnom smislu.

Ellen G. White piše: „Kvasac, skriven u brašnu, djeluje nevidljivo da cijelo tijesto podredi procesu uskisavanja; tako i kvasac istine djeluje potajno, tiho i ustrajno da preobrazu dušu. Urođene sklonosti mekšaju i bivaju ukroćene. Usađuju se nove misli, novi osjećaji, nove pobude. Postavlja se i novo mjerilo karaktera – Kristov život! Mijenja se um, sposobnosti se koriste da djeluju u novom smjeru. Čovjek nije stekao nove sposobnosti, već su sposobnosti koje ima posvećene. Savjest se probudila. Dobili smo

11 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 96.

12 *Isto*.

karakterne crte koje nas osposobljavaju da obavljamo službu za Boga.¹³

Zašto nas Bog mijenja tako tiho, tako neprimjetno, sve dok ne primijetimo rezultat? Je li za promjenu potrebno vrijeme tišine, kao i za ponovno oživljavanje prirode nakon zime? Snažna stabla, kao primjerice hrast, rastu u pravilu polako. Provjerava li Bog na taj način njegujemo li mi istinsku čežnju za Duhom Svetim? Ispituje li Bog tako našu vjeru?

Sila koja mijenja naš karakter dolazi izvana. Ona se ne nalazi u nama samima.

Prvo moramo shvatiti ovo: „Čovjek se ne može preobraziti služeći se svojom voljom. U njemu nema nikakve snage kojom bi se ta promjena mogla izvesti. Kvasac – nešto potpuno izvan njega – mora se staviti u brašno da bi se željena promjena mogla obaviti.”¹⁴ Ovo je presudna točka jer nam tu Isus pokazuje da nam je za promjenu karaktera potrebna sila koja dolazi izvana. Zar da u tako važnoj stvari ne pomislimo na Isusove riječi: „Bez mene ne možete učiniti ništa”? (Ivan 15,5)

Ovo Isusovo važno upozorenje u izravnoj je suprotnosti s najvećim dijelom onoga što se danas uči. Bilo to u humanizmu, ezoteriji, ljudskoj filozofiji ili u nekim područjima pedagogije, uvijek iznova se naglašava da se sila za naš razvoj nalazi u nama samima. Samo je na ovaj ili onaj način trebamo probuditi. Često se govori o samoispunjenju. Apostol Pavao piše o sebi, a to vrijedi i za sve nas: „Znam da dobro ne prebiva u meni.” (Rimljanima 7,18) Kakav bi u ovakvim okolnostima mogao biti rezultat samoispunjenja? To možemo pročitati u 2. Timoteju 3,1: „U posljednjim danima nastat će teška vremena.” Vlada sebičnost, pa nama ne treba samoispunjenje, nego ispunjenje Kristom. Krist preko Duha Svetoga živi u nama i mijenja nas. Mi ne posjedujemo u sebi potrebnu silu za promjenu karaktera, ona mora doći izvana. Zbog tog nam je Isus uputio tako jasan poziv u Luki 11,9–13 da se molimo za

13 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 98,99.

14 *Isto*, str. 96.

Duha Svetoga; točnije, da se neprekidno molimo za Njega. Isus je u svojem zemaljskom životu svakodnevno primao Duha Svetoga. A nama je to još potrebnije.

Kada razmišljam o tome što nam Bog svakodnevno daruje preko Duha Svetoga, pomislim da nas taj naš predivni Bog svakog jutra želi zagrliti, onako kao što bračni par čini svakog jutra.

U vezi s ovim dvjema usporedbama Ellen G. White piše sljedeće: „Sva kultura i sva naobrazba koju svijet može dati doživjet će neuspjeh u pokušaju da poniženo dijete grijeha pretvori u dijete Neba. Obnoviteljska snaga mora doći od Boga. Promjena se može obaviti jedino silom Duha Svetoga. Svi koji žele biti spašeni, ugledni i prezreni, bogati i siromašni, moraju se pokoriti djelovanju te sile.”¹⁵

Sir Winston Churchill, premijer Velike Britanije za vrijeme Drugoga svjetskog rata, navodno je rekao: „Ovladali smo svim stvarima osim jedne – čovjeka.” On je u tome potpuno u pravu. Čovjek se ne može temeljito promijeniti samo zahvaljujući ljudskom utjecaju. Za to je potrebna sila koja dolazi izvan ovoga svijeta. To je Božja sila, koja u nama može biti djelotvorna samo preko Duha Svetoga.

Zaključimo: preobražavajuća sila koja mijenja naš karakter mora doći izvana. Osim toga, Božja riječ nam kaže da se naš nultarnji čovjek obnavlja iz dana u dan (2. Korinćanima 4,16). To je toliko važno da se svakoga dana, najbolje odmah ujutro, trebamo moliti za Duha Svetoga.

Duh Sveti započinje svoje djelovanje u našem srcu i onda djeluje prema van.

U usporedbi o kvascu koju je izrekao Isus, nalazi se izuzetno važna pouka o Duhu Svetome. Citiram iz knjige *Isusove usporedbe*:

„Kao što kvasac, kad se umiješa u brašno, djeluje iznutra, tako i Božja dobrotu, obnavljajući srce, želi preobraziti život. Nikakva pretežno izvanjska promjena nije dovoljna da nas dovede u sklad s Bogom. Ima mnogo onih koji se pokušavaju reformirati poprav-

15 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 96,97.

ljajući ovu ili onu lošu naviku, nadajući se da će tako postati kršćani, ali takvi započinju na pogrešnom mjestu. Naše prvo djelo mora biti obavljeno u srcu.

Ispovijedanje vjere i usađivanje istine u srce dvije su potpuno različite pojave. Samo poznavanje istine nije dovoljno. Mi je možemo poznavati a da se sadržaj naših misli ne promijeni. Srce se mora obratiti i posvetiti!

Čovjek koji pokušava držati Božje zapovijedi zato što osjeća da mu je to dužnost – zato što se to od njega zahtijeva – nikad neće upoznati radost poslušnosti. On i nije poslušan! Kad netko Božje zahtjeve smatra obvezom, teretom, zato što se protive njegovim sklonostima, možemo znati da taj čovjek ne živi pravim kršćanskim životom. Istinska je poslušnost posljedica načela koje djeluje iznutra.¹⁶

Ralph Luther o tome piše: „Isus odlučnim riječima odbacuje unutarne vjersko držanje koje iz korijena ne mijenja i praktični život.”¹⁷

U knjizi *Isusov život* čitamo: „Sveti Duh je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha je davanje Kristovog života. On ispunjava primatelja Kristovim osobinama. Samo oni koji su tako poučeni od Boga, u kojima djeluje Sveti Duh i u čijem se životu pokazuje Kristov život, trebaju stajati kao predstavnici ljudi i služiti za dobrobit Crkve.”¹⁸

Iz ove dragocjene Kristove pouke o Duhu Svetome možemo zaključiti sljedeće:

- ▶ Sila koja mijenja djeluje preko Duha Svetoga sasvim neprijetno; često primijetimo tek rezultat tog djelovanja.
- ▶ Sila koja mijenja život mora doći u naš život izvana.
- ▶ Sila koja mijenja započinje svoje djelovanje u našem srcu, a odatle djeluje prema van.

16 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 97.

17 Ralph Luther, str. 71, citirano u O. S. von Bibra, *Der Name Jesus* (Wuppertal, 1964.), 98.

18 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 805.

ISUSOVA POSLJEDNJA PORUKA: SLUŠAJTE DUHA SVETOGA

Znamo li koja je Isusova posljednja poruka koju je uputio Crkvi posljednjeg vremena iz svoje nebeske slave? „*Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!*“ (Otkrivenje 3,22) Isus poziva svakoga od nas da budemo poslušni Duhu Svetome i to treba biti naša želja.

Promijeniti mene!?

Može li Isus i mene tako promijeniti? Uzmimo za primjer divnu umjetničku sliku. Njezina vrijednost ne potječe prije svega od upotrijebljenog materijala. Samo malo boja, koje su možda čak i slabije kvalitete, mogu se u rukama dobrog umjetnika pretočiti u skupocjenu sliku. Mi posjedujemo grešnu narav. Ali je važno da i taj „materijal“ obradi ruka velikog Umjetnika. Isus ima i želju i mogućnost da to učini. On može od vas i od mene načiniti nešto sebi na slavu. Predajte se voljno u Njegove ruke svakoga dana u potpunoj privrženosti i molite se u vjeri za Duha Svetoga. Bit ćete zadivljeni što On sve može učiniti za vas i preko vas.

Duh Sveti u mojem životu

Ovo je osobno iskustvo jedne učiteljice i njezinog učenika.

„Kada je prije otprilike godinu dana u mojoj crkvi dijeljena brošura *Koraci prema osobnom buđenju* autora H. Haubeila, ja sam je pročitala u vrlo kratkom vremenu. Još za vrijeme čitanja doživjela sam više iskustava s Bogom nego ikada prije i to me je zadivilo i oduševilo.

U dodatku brošure naišla sam na sljedeću tvrdnju: ‘Pedagoško istraživanje pokazalo je da je ovako važnu temu za naš život potrebno pročitati ili čuti od šest do deset puta da bi se mogla potpuno razumjeti.’

Sljedeće ohrabrujuće riječi nisu me ostavljale na miru: ‘Pokušajte barem jednom i rezultat će vas osvjedočiti.’ Poželjela sam to doživjeti i već kod trećeg čitanja osjetila sam veliku ljubav prema našem Spasitelju, za čim sam čeznula cijelog svojeg života. Pročitala sam je šest puta zaredom u roku od dva mjeseca i postignuti

rezultat je pokazao da se isplatilo. Bilo je kao da sam mogla osjetiti kako mi se Isus približava, a ja gledam u Njegove čiste, milostive i brižne oči. Otada nisam mogla zamisliti da mi ikada više nedostaje ta radost u našem Spasitelju. Odmah nakon buđenja ujutro čeznem za jutarnjim bogoslužjem da mogu ponovno doživjeti zajednicu s Bogom. Preko dana sam se molila tihom molitvom da Duh Sveti vodi moje misli u razgovorima, da mi pomaže da živim uzornim kršćanskim životom, da me uči kako da istinu iznesem drugim ljudima.

Ako je neko Božje dijete žedno i gladno pažnje i ponaša se u skladu s tim, Bog mu daruje snagu i mudrost kako da postupa.

Otada su moji radni dani bili ispunjeni Božjom prisutnošću koja mi doslovno pomaže u svakidašnjim obvezama. Molim se svakog jutra, a i poslije tijekom dana, za ispunjenje Duhom Svetim. To je kao da ste došli na Nebo i okusili kako je tamo lijepo. Dok sam čitala brošuru, na um mi je došla misao da bih to iskustvo mogla podijeliti sa svojim učenicima u školi. Predajem učenicima uzrasta od 10 do 15 godina u našoj adventističkoj privatnoj školi Elia u Lustenauu. Zatim sam se molila Bogu da mi pruži priliku da tu zamisao i ostvarim. Ubrzo zatim doživjela sam jedno od svojih najljepših iskustava kako Duh Sveti djeluje na srca mladih.

Trinaestogodišnji nasilnik i Duh Sveti

Događaj je započeo godinu dana prije nego što sam upoznala literaturu o Duhu Svetom. U našu školu došao je novi učenik i za samo nekoliko dana naša oaza mira pretvorila se u mjesto grubog nasilništva. Dječak je tada imao trinaest godina, bio je najviši od sve djece u školi i, u skladu s tim, najsnažniji. Izgledalo mi je da je mnogo toga što je tijekom školske godine učinjeno i donijelo lijepe rezultate nestalo kao para.

Dopustimo mu da nam on sam priča o tome: „Kada sam došao u sadašnju školu, nisam mogao znati što me sve u njoj očekuje. Već drugog školskog dana bio sam isprovociran i izbačen iz takta. Započeo sam tučnjavu s jednim učenikom. Udario sam ga iako je bio prilično slabiji od mene, grdio sam ga i rekao mu neka mi nikada više ne iziđe na oči.

Poslije sam uvidio svoju pogrešku i ispričao se, kao što sam to uvijek dotad i činio. Osim toga, imao sam i jedan razgovor s ravnateljicom. Sljedećih mjeseci u meni se počeo odvijati neo-bičan proces. Budući da sam sin propovjednika, bilo je prilično neshvatljivo da je ovaj proces tek sada započeo. Počeo sam provoditi više vremena s Isusom.”

Zaključila sam da je tom dječaku potrebna posebna pažnja. On je shvatio svoju pogrešku, pokajao se i pokušao iznova, ali vlastitim snagama nije mogao postići trajan uspjeh. U početku jedva da je prošao neki dan a da nije bio uvučen u neku tučnjavu, međutim, s vremenom se stanje poboljšavalo.

Prema njegovom mišljenju, molitve su ga nakon šest mjeseci dovele bliže Bogu. U međuvremenu se već i on sam počeo moliti Bogu za snagu, i napadi bijesa i nasilničke reakcije postajali su sve rjeđi.

Nakon jedanaest mjeseci, koliko je proveo kod nas, mogla su se primijetiti i veća poboljšanja. Ali svoj bijes, ispade agresivnosti i šake još uvijek nije imao pod trajnom vlašću.

To je bilo sasvim prirodno; pokušavao je pobijediti vlastitom snagom i razumom i to mu je nekada uspijevalo, a nekada uopće nije. Naše molitve su pokrenule nešto, ali to još uvijek nije bilo dovoljno; nedostajala mu je obnavljajuća sila Duha.

Čemu koristi to što netko uvidi svoju pogrešku, pokuša ukrotiti bijes, a sljedećeg trenutka ipak ponovno zada udarac? Kada sam shvatila da sam iscrpila svu svoju mudrost, došla mi je u ruke spomenuta knjiga. Došla je baš u pravo vrijeme i tada sam shvatila što je to što nam zapravo nedostaje: sila Duha Svetoga. Mi Ga nijednom nismo molili da nam pomogne.

Budući da sam i ja sama bila ganuta porukom iz knjige *Koraci prema osobnom buđenju*, ohrabrila sam se i pitala tog dječaka je li se on ikada molio za Duha Svetoga. Ne, nije. Tada sam ga pokušala zainteresirati za knjigu, ali mu je nisam dala; bilo je važno da je on sam poželio, što je uskoro i učinio.

Ovo su njegove riječi: „U studenom 2012. godine, učiteljica mi je dala knjižicu *Koraci prema osobnom buđenju*. Odmah sam je počeo marljivo čitati. U to mi je vrijeme djelovanje Duha Svetoga bilo potpuno nepoznato.”

Za samo jedan dan jednostavno je progutao skoro cijela prva dva poglavlja. Kada je završio s čitanjem, pitao me je koji put je ja već čitam. I odmah ju je započeo čitati još jednom s namjerom da je pročitao točno onoliko puta koliko piše u samoj knjizi – od šest do deset puta.

Otada se mnogo toga promijenilo. Od prosinca 2012. godine više se nije dogodila nijedna zadjevica ili tučnjava i to nisam mogla shvatiti. Dječaci koje je on skoro svakodnevno tukao postali su njegovi prijatelji, bili su složni i družili se međusobno.

On je postao sasvim drugačiji, ljubazan i čak susretljiv. U njegov nemiran duh uselila se neka vrsta mira. Da tu Bog djeluje mogu potvrditi i drugi učenici. Svakodnevno su se mogli primijetiti plodovi. Na slavu Bogu mogu napomenuti da se dječak krstio u lipnju 2013. godine. Zar to nije bio Duh Sveti na djelu?

Mislila sam da sama mogu izići na kraj s jednim djetetom... I da ga mogu urazumiti. Strpljenje, naklonost i stalni razgovori to će već učiniti, ali nije bilo trajnog rezultata. Bog se morao umiješati i djelovati, naučiti me da Njegov Duh jedini može nemoguće učiniti mogućim.

Ako taj dječak jednog dana bude na Nebu, znam da je Bog taj koji ga je izveo na pravi put. Kada sam shvatila da sam iscrpila svu svoju mudrost i konačno shvatila da ga ne mogu usmjeravati, radikalno se umiješao Bog i počeo raditi na njemu. Ohrabruje me kada vidim da za Boga ne postoje beznadni slučajevi.

S. P.

PREDAJA ISUSU

Što je predaja?

Ostajem li time bez svoje volje ili postajem još snažniji?

Što može ometati našu predaju?

Koji je blagoslov povezan s mojom predajom?

Je li dovoljno ako se predaja dogodi jednom u životu?

Duh Sveti je Isusov krunski dar Njegovim učenicima. Bog nam nije mogao dati nešto više. Duh Sveti je dar koji donosi sa sobom i sve druge darove.

Ali je primanje darova povezano s uvjetima. Mnogi govore o Kristu i Duhu Svetome, a ipak ne primaju blagoslove! Zašto? Oni se ne predaju Bogu da bi ih On mogao voditi i upravljati njima. Mnogi se nisu pokorili Bogu, često iz neznanja, nego sami određuju način svojeg života. To bi mogao biti razlog nedostatka Duha Svetoga. Zbog toga i govorimo o predaji Isusu.

Osobno svjedočanstvo

Radio sam kao komercijalist i bilo mi je 36 godina kada je iznenada umro jedan moj prijatelj. Tada mi se u svijesti pojavila misao: Što ako te Bog pozove u propovjedničku službu? To nisam uopće želio. Punih tjedan dana vodio sam tešku borbu s tim. Prepirao sam se s Bogom ujutro, u podne i uvečer i svaki put Mu ponavljao svoje razloge zbog kojih ne želim biti propovjednik i što bih ja sve umjesto toga mogao raditi.

Nakon tjedan dana morao sam priznati sam sebi da Bog, izgleda, uopće nije čuo moje prigovore. Kada sam kleknuo pokraj kreveta i nisam više znao što bih rekao, sasvim tiho mi se pojavila misao: Bog te voli! Pomislio sam: Da, to vjerujem.

Kod Johannes Magera sam pročitao: „Predaja znači darovati samoga sebe onome koga se voli.“¹⁹

Povjerenje u Božju ljubav dovelo me je nakon nekoliko minuta dotle da sam se potpuno predao Bogu. Nakon toga sam osjetio veliki mir. Gospodin me je nakon godinu i pol doista pozvao u propovjedničku službu. Zbog toga sam mu još i dan-danas zahvalan. Čista ljubav i mudrost Božja vodila me je drugim putem od onoga kojim sam ja sâm htio ići. Danas naknadno prepoznajem sasvim jasno da je ta moja predaja Bogu bila veliki blagoslov u mojem životu. Bog me je tako vodio najboljim mogućim životnim putem.

Predaja – čemu?

U Knjižici *Put Kristu* predaja se objašnjava na vrlo prikladan način: „Bog ne utječe silom na volju svojih stvorenja. On ne može prihvatiti izraze štovanja koji nisu dragovoljni i svjesni. Iznuđena pokornost spriječila bi svaki pravi razvitak uma ili karaktera i načinila bi od čovjeka obični stroj. To nije Stvoriteljeva namjera. On želi da čovjek, vrhunsko djelo Njegove stvaralačke sile, dostigne najviši stupanj razvoja. Stoga pred nas postavlja visinu blagoslova do koje nas svojom milošću želi uzdignuti. On nas poziva da Mu se predamo kako bi mogao izvršiti svoju volju u nama, a nama prepušta da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni robovanja grijehu i uživati uzvišenu slobodu Božjih sinova.“²⁰

Naša predaja Bogu izražava se kao neizmjeran blagoslov. Bog nas poziva na potpunu predaju jer nas želi iscijeliti i osloboditi. Od čega?

Ako Isus može voditi naš život, tada nas On može osloboditi od tiranije našeg „ja“ (zavisti, ljutnje, nepopustljivosti, gramzivosti, ovisnosti, bijesa, oholosti, uobraženosti, obeshrabrenja, kompleksa niže vrijednosti itd.). Moramo imati u vidu da je svaki čovjek sâm sebi najveći problem. Ti si sâm sebi najveći problem. Samo

19 Johannes Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange (Lüneburg, 2011.), str. 38.

20 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 43,44.

nas Bog može povesti u pravu slobodu. Jedan lončar može obrađivati samo onu glinu koju ima u rukama. Zato je važna predaja.

Bog nas na taj način želi osloboditi od sile grijeha i darovati nam božansko vodstvo i zaštitu.

Što o predaji kaže Biblija?

Rimljanima 6,13: „I ne predajte grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti.“ Prema ovom tekstu, predaja znači predati sebe Bogu potpuno, staviti Mu se na raspolaganje.

Hannah W. Smith, kršćanska spisateljica, piše o ovom tekstu: „Nešto dati znači isto što i isporučiti, prenijeti nekom drugom u vlasništvo i na upravljanje. Naša predaja Bogu znači to isto. Tada Bog ima nad nama vlast i pravo posjedovanja. Za nas to znači odricanje samoga sebe, samopredaju.”²¹

Rimljanima 12,1: „Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikazite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu – kao svoje duhovno bogoslužje.”

Koji razlog za našu predaju Bogu navodi ovaj tekst? „Zaklinjem vas ... milosrđem Božjim.” To nam pokazuje sasvim jasno da se trebamo predati Bogu ljubavi.

Predati se znači potpuno se povjeriti Bogu, staviti Mu se na raspolaganje; znači da Mu predajem svoj život kao žrtvu, ali ne kao starozavjetnu žrtvu koja se spaljivala, nego kao živu žrtvu koja od trenutka predaje živi za Njega.

Ako gledam na svoj život, onda mogu reći: prije predaje izgledalo mi je da je predaja žrtva. Nakon toga sam primijetio da to nije bila nikakva žrtva, nego neizmjeran blagoslov za mene.

O tome Johannes Mager piše: „Predati se, pokoriti se, potpuno se staviti na raspolaganje, to su teške riječi i istodobno riječi koje donose radost. Predaja nema ništa zajedničko s osjećajima ili raspoloženjem. To znači pokloniti sebe onome koga se voli.”²²

21 Hannah W. Smith, *Christsein täglich*, (Asklar, 1994.), str. 38.

22 Johannes Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange (Lüneburg, 2011.), str. 48.

U 2. Korinćanima 5,15 piše: „I za sve umrije da oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za njih umrije i uskrsnu.“ Predati se znači živjeti za Isusa.

Kad kažemo „živjeti za Isusa“, time ne mislimo samo raditi za Njega puno radno vrijeme, nego: „I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu!“ (Kološanima 3,17)

Charles T. Studd piše: „Kada je Isus Krist, Bog, umro za mene, nijedna žrtva ne može biti prevelika da Mu je ne bih mogao prijeti.“²³

On je to proveo u život. Bio je vrhunski engleski sportaš. Kada se obratio, prekinuo je svoju sportsku karijeru, darovao svoje milijunsko naslijeđe misiji i otišao u Kinu kao misionar, zatim u Indiju i na kraju u Afriku. Misionarsko društvo koje je on utemeljio djeluje i dan-danas s 1.800 misionara širom svijeta. On je svoj život potpuno predao Isusu.

Isusova predaja nama i za nas

Moramo paziti da ne previdimo nešto vrlo značajno – da predaja nije jednostrani čin. Isus se prvi dao za nas. On je dao sve što nam Bog može dati i poziva i nas da i mi damo sve što jedan čovjek može dati. Tu se ulaže sve za sve. Jedino što je između Božjeg sve i mojeg sve razlika kao između Neba i Zemlje. Ali nitko ne može dati više od svega.

Pet razina predaje

Jedan autor navodi pet razina predaje:

- ▶ Davanje novca najniži je stupanj predaje.
- ▶ Zatim dolazi predaja našeg vremena.
- ▶ Slijedi predaja naših snaga, sposobnosti i zalaganja.
- ▶ Predaja svih mojih strahova i nada i svega onoga što do sad navedeno uključuje.

23 Norman P. Grubb, Charles Studd, *Kein Opfer zu groß* (Basel, 1986.).

- ▶ Potpuna predaja mojeg „ja“; to podrazumijeva predaju moje volje i mojeg života (misli se na predaju života Kristu).²⁴ Ova posljednja točka znači istinsku predaju.

Jedan tragičan događaj

Jedan događaj iz Francuske to nam može pojasniti. Žena bogatog Francuza povjerila se nekoj osobi. U ruci je držala bočicu s otrovom u namjeri da si zbog problema u braku oduzme život. Rekla joj je: „Tek jučer sam se požalila svojem mužu; ali on mi je potpuno iznenađen i izvan sebe uzvratio: ‘Što ti zapravo želiš? Imaš moju čekovnu knjižicu [time je mislio *raspolazeš mojim novcem*], posjeduješ moju kuću, jedeš za mojim stolom. Imaš sve što ti bogatstvo i položaj u društvu mogu osigurati i ti se još žališ?’“ Žena je nastavila: „Ja želim tvoje srce, želim da me voliš.’ A on mi je rekao: ‘To ne možeš imati. Ti znaš da moje srce pripada drugoj. Sve pripada tebi, ali moje srce, moja ljubav, to ne možeš od mene tražiti, to je nemoguće.’“²⁵

Onaj tko nekoga voli, ne može time biti zadovoljan. Ženi uopće nije bilo stalo do bogatstva ni do imetka njezinog muža, nego do njega samog.

„Naš veliki Bog ne želi nešto od mene. On želi mene. Isus ne želi jedan dio mojeg vremena ili mojeg imetka, ni moje darove i sposobnosti.“²⁶ On želi mene jer me voli i želi me učiniti sretnim.

Mi se trebamo *predati*, izručiti sa svime što jesmo i što imamo. Trebamo se izručiti Božjoj brizi, Njegovom vodstvu, Njegovoj volji i staviti Mu se potpuno na raspolaganje. To je razumno bogoslužje na koje nas On poziva u Rimljanima 12,1.

Kad nas Božja riječ poziva da se potpuno predamo Bogu svojim razumom, to znači da je predaja ipak najrazumnije što možemo učiniti. Što može biti razumnije nego da svoj slučaj predamo

24 Dean M. Kelley, “How adventism can stop growing”, *Ministry* (veljača 1983.), br. 4.

25 Oswald Smith, *Der Mensch, den Gott gebraucht*, str. 26.

26 Johannes Mager, *Unser größtes Bedürfnis*, Werner E. Lange (Lüneburg, 2011.), str. 48.

u ruke sposobnom liječniku kad smo bolesni? Što je razumnije kada sam zalutao nego da se predam vodstvu sigurnog vodiča?

U usporedbi s Bogom ja sam siromašan, jadan i bespomoćan. Je li onda razumno da se potpuno predam u Božje ruke? Radi se o tome da se predajem Onome koji me je stvorio, koji me je želio, koji me voli i koji se može brinuti o svim mojim potrebama. To znači da su mojom predajom Bogu, Njegova beskonačna ljubav i neograničena sila na mojoj strani. Potpuna predaja nije gubitak, nego naprotiv – veliki dobitak. To je ulazak u život pod Božjim vodstvom.

Naša potpuna predaja početak je novog života u punini (Ivan 10,10), koji nam Isus želi dati. I ta predaja sasvim jasno ima veze s pobjedom nad zlom jer u Otkrivenju 12,11 piše: „*Ali oni ga [Sotonu] pobijediše [1] krvlju Jaganjčevom i [2] riječju svojega svjedočanstva: [3] nisu ljubili života svoga – sve do smrti.*” To nam pokazuje da je potpuna predaja nužna za pobjedu nad grijehom i nad Sotonom i to je nešto najbolje što možemo učiniti.

U knjizi *Isusove usporedbe* piše: „Neka nitko ne kaže: Ja nisam sposoban popraviti nedostatke svojeg karaktera! Ukoliko dođete do takvog zaključka, sigurno nećete uspjeti u borbi za vječni život. Nesposobnost se krije jedino u vašoj volji! Ukoliko ne budete htjeli pobijediti, nećete ni moći pobijediti! Stvarnu teškoću stvara vam vaše pokvareno i neposvećeno srce i vaša nespremnost da se pokorite Božjoj vlasti.”²⁷

„Isusu je Sveti Duh bio dan u punoj mjeri. On će isto tako biti darovan i svakom Kristovom sljedbeniku kada Mu potpuno preda srce da bude Njegovo prebivalište.”²⁸

Što nas sprječava u predaji?

Kod mene je to bila briga u vezi s mojim zanimanjem. Ili točnije rečeno, bila je to bojazan da bi me Bog nakon potpune predaje mogao pozvati u propovjedničku službu.

27 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 331.

28 Ellen G. White, *Misli s gore blaženstava*, str. 21.

Edwin Orr imao je drugačije prepreke. Kao mladić potpuno se predao Bogu. „Prvi put u životu osjetio sam kako mi Bog govori. Govorio mi je u srcu preko Duha Svetoga. Izrazio sam Gospodinu svoju potpunu spremnost da Mu sve predam. Onda mi je glas u srcu postavio pitanje: 'A kako stoji stvar s tvojim omiljenim grijesima?' ... Priznao sam ih i zarekao se da ih više nikada neću činiti. Glas me je onda zapitao: 'Kako je s tvojom voljom?' To me je sasvim iznenadilo. ... Tada sam rekao Gospodinu da sam spreman ići kamo god On želi, ali isto tako i da ostanem kod kuće. ... A onda mi je Duh Gospodnji progovorio o jednom idolu u mojem životu. Radilo se o djevojci koju sam jako volio. Gospodin me je zatim pitao jesam li spreman i nju ostaviti ako On to od mene bude tražio. Tada mi je postalo jasno da se na tom mjestu ispriječila moja volja. Toliku žrtvu nisam želio podnijeti. ... Onda je Duh Sveti prestao razgovarati sa mnom, a moje srce je iznenada postalo zastrašujuće prazno. Čim sam to shvatio, vratila mi se čežnja za duhovnom puninom. Ovaj put sam svoju volju predao Gospodinu bez ostatka. Bio sam Mu spreman predati i taj dio svojeg života. ... Srce mi se tada ispunilo neopisivom ljubavlju, radošću i silom. Po prvi put u životu osjetio sam da poznajem svojega Gospodina i Spasitelja i da je kršćanstvo mnogo više od neke znanosti ili filozofije.” Bog je učinio velike stvari u životu Edwina Orra.²⁹

Kod mene je problem bio moje zanimanje, kod Edwina je to bila djevojka. Bez obzira na to koji kod vas može biti razlog, u slučaju da se dosad niste potpuno predali Bogu, predajte se zajedno sa svojim problemom u Božje ruke i Bog će vam darovati beskonačne blagoslove.

Bog poštuje naše odluke

Imajte povjerenje u Boga. Kada biste bili sveznajući, sigurno biste željeli ići onim istim putem kojim vas Bog želi voditi. Mi se možemo osloboditi svakog straha i svakog ograničenja koje se suprotstavlja potpunoj predaji našem Bogu punom neograničene ljubavi. Bog neće nikada učiniti nešto protiv naše slobodne volje jer naš divni Gospodin poštuje našu osobnost. Sloboda je

²⁹ J. Edwin Orr, *Volle Hingabe*, (Kassel, 1965.), 108ff, skraćeno.

najdragocjeniji dar koji nam je Bog dao i zbog toga čeka na našu suglasnost i djeluje tek onda kada Ga mi za to molimo. Sloboda je osnovni božanski preduvjet jer se samo u njoj može razviti ljubav.

Znači li predaja Bogu da se moramo odreći svoje volje?

Postajemo li mi predajom Bogu osobe bez vlastite volje? Postajemo li mi tako marionete koje Bog, poput glumca u kazalištu lutaka, pokreće uz pomoć konca? Ne! Zašto ne?

Mi predajom Bogu samo zamjenjujemo svoju budalastu, pogrešno usmjeravanu, neznanjem ispunjenu i neslobodnu volju, savršenom, divnom i mudrom voljom Božjom. Tako se mi zapravo nalazimo pod božanskom navigacijom.

Mi i ne trebamo predati svoju slobodnu volju, nego samo njezinu pogrešnu upotrebu. Naša volja koje se mi trebamo odreći, razlikuje se od Božje volje. Jasnije rečeno, tu se radi samo o odbacivanju naše samovolje.

Ellen G. White piše: „Ali netko se može zapitati: Mogu li ja sam odlučivati kojim ću putem ići? Ne, ti ne možeš ići svojim putem i stići u Božje kraljevstvo. Tamo nema više mojeg puta; u nebeskom kraljevstvu nema mjesta za ljudske putove, oni se moraju izgubiti u Božjim putovima.”³⁰ (Vidi Izaija 53,6.)

Onaj tko ne dopušta da bude vođen od Boga i Božje riječi, živi na temeljima svojeg ograničenog razuma umjesto da se osloni na „božansku navigaciju”.

„Kada naša volja postane jedno s božanskom voljom, ona ostaje nedirnuta i bilo bi čak naopako da je se odreknemo.”³¹

Ellen G. White piše i ovo: „Ako naša volja surađuje s Božjom voljom, ona postaje svemoguća. Sve što nam Bog zapovjedi, to se može u Njegovoj sili i učiniti. Svi Njegovi nalozi su istodobno praćeni i sposobnošću da se mogu izvršiti.”³²

„Ako dopustimo Duhu Svetome da nas vodi, onda naš djelokrug nije ni sužen ni ograničen. Štoviše, mi tada živimo u najvećoj

30 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006.), str. 287.

31 H. W. Smith, *Christ sein täglich*, str. 73.

32 Ellen G. White, *Im Dienst für Christus* (Advent-Verlag), str. 315.

mogućoj slobodi. U 2. Korinćanima 3,17 stoji: 'Gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.'³³

Život pod božanskom navigacijom

Ne govori li tekst u Izrekama 3,5.6 suprotno? „Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.”

Neki misle da se ovdje govori o tome da čovjek treba isključiti svoj razum. Nehajno se katkada kaže: „Moram li ja svoj razum objesiti na vješalicu?” Ništa nije pogrešnije od toga jer Bog želi da se mi koristimo svojim razumom, poziva nas da ga povežemo s Njegovim beskonačnim razumom.

Zar nije on Danielu i njegovim prijateljima koji su mu bili poslušni u malim i u velikim stvarima, darovao desetostruku mudrost? Bog želi da mi iscrpimo cjelokupni potencijal svojeg razuma, ali da ga istodobno povežemo s Njegovim beskonačnim razumom.

To je isto kao i kada vozim automobil s navigacijskim uređajem. Za samu vožnju moram svoj razum koristiti u potpunosti, ali na križanjima, pri ograničenjima brzine, obavijestima o ograničenju prometa, na zaobilaznicama, koji me put najbrže vodi do cilja, koliko dugo će još trajati moje putovanje itd. – dobro je da se oslonim na navigacijski uređaj. Dobro se sjećam kako sam jednom prigodom posudio navigacijski uređaj da bih u jednom meni nepoznatom dijelu Münchena stigao na sahranu. On me je izvanredno vodio i bez problema me doveo do cilja.

Oslonite se na Gospodina, na Njegov red, na Njegova načela i na Njegove savjete i tako idite svojim putovima uz božansku navigaciju.

33 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung*, (NRW-Vereinigung), str. 25.

Sumnja u instrumente

Za vrijeme Drugoga svjetskog rata poletio je jedan engleski avion sa Sicilije prema sjevernoj Africi. Budući da su svi aerodromi bili zamračeni, piloti su se morali oslanjati isključivo na svoje instrumente. Iako su mislili da još nisu stigli do cilja, njihovi su instrumenti pokazivali da jesu. Ali kako su oni smatrali da je to nemoguće, nastavili su let i tek duboko iznad Sahare primijetili svoju pogrešku. Pritom im je nestalo goriva pa su morali prisilno sletjeti u pustinju, a budući da nisu imali dovoljno vode, cijela posada je izgubila život.

Kada je avion poslije pronađen, ustanovljeno je da su svi instrumenti radili savršeno točno. Avion je zapao u zračnu struju tako da je letio znatno brže nego obično i tako je ranije stigao na cilj. Međutim, piloti su više vjerovali svojim proračunima nego instrumentima i to je završilo kobno po njih. Jednostavno su donijeli pogrešnu odluku.³⁴ Mi se možemo potpuno osloniti na Božje vodstvo; mnogo je bolje imati povjerenje u Njega i Njegovu Riječ nego u svoje zaključke.

Ljudi s čvrstim stavom

Kad se predamo Isusu Kristu, mi ne postajemo ljudi bez volje, nego postajemo ljudi s čvrstim stavom koji svoja stajališta zastupaju mudro i ljubazno. Prisjetimo se još jednom Daniela i njegovih prijatelja. Oni su kao mladi ljudi pokazali čvrstinu karaktera i povjerenje u Boga kad su odbili nezdravu hranu u 1. poglavlju, a i kad su donijeli čvrstu odluku ispred užarene peći u 3. poglavlju, kada su već bili u nekim srednjim godinama. A sjećamo se i Danielovog stava koji je zauzeo kao već stariji čovjek pred lavovskom jamom u 6. poglavlju.

Naša i Kristova vrijednost

Onaj tko se preda Kristu, ne mora se više brinuti za svoju vrijednost jer je u Njemu mnogo vredniji. U knjizi *Služba liječenja*

³⁴ Aller Diener, II/III (1983.), str. 142.

piše: „Mnogi od onih koji imaju sposobnosti za iznimno djelo, ostvaruju malo jer su sebi postavili mali cilj. Tisuće ljudi prelaze preko pozornice života kao da ne postoji nešto veliko za što bi živjeli, nikakav visok ideal koji bi mogli dosegnuti. Jedan razlog tomu je to što oni sami sebe premalo vrednuju, što sebi daju nisku ocjenu. Krist je platio za nas nepojmljivu cijenu, i mi bismo stoga trebali cijeniti sebe prema cijeni koju je On za nas platio.“³⁵

Jedna molitva za predaju vlastite volje

Jedan mladić zahtijevao je dušobrižnički razgovor jer je želio biti ispunjen Duhom Svetim. Imao je problema i propovjednik ga je upitao: „Jeste li svoju volju potpuno predali Bogu?“ „Mislim da nisam sasvim.“ „Onda“, odgovorio mu je propovjednik, „neće biti neke koristi od molitve [za ispunjenje Duhom Svetim], dokle god svoju slobodnu volju potpuno ne predate Bogu. Želite li je možda sada predati Bogu?“ „Ali ja to ne mogu“, odgovorio je mladić. Jeste li onda spremni da to Bog učini za vas?“ „Da“, stigao je odgovor. „Onda Ga molite za to.“

I on se molio: „O Bože, oslobodi me moje samovolje. Dovedi me u potpunu predaju svojoj volji. Otrgni moju volju od mene i umjesto mene. Molim Te u Isusovo ime.“ Zatim je uslijedilo propovjednikovo pitanje: „Je li se to dogodilo?“ „Sigurno jest“, stigao je odgovor. „Molio sam Boga za ono što je po Njegovoj volji i znam da me je uslišao te da imam ono za što sam ga molio (1. Ivanova 5,14.15). Da, dogodilo se, moja volja je pokorena.“ Onda je propovjednik dodao: „Molite Ga za krštenje Duhom Svetim. I on je započeo: „O Bože, krsti me, molim Te, upravo sada Duhom Svetim. Molim Te u Isusovo ime.“ I to se dogodilo onog trenutka kad je svoju volju predao Bogu.³⁶

Divno je što je naš nebeski Otac, koji je pun ljubavi, spreman da na našu molitvu u nama samima stvori potrebne uvjete za uslišenje naše molitve.

35 Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 498.

36 R. A. Torrey, *Der Heilige Geist-Sein Wesen und Wirken* (Herold-Verlag, 1966.), str. 150.

Na primjeru ove molitve možemo prepoznati dvije stvari: prvo, da je mladić već znao za mogućnost povezivanja molitve s obećanjima. On se u svojoj molitvi oslonio na Božje obećanje da Bog uslišava molitve koje su po Njegovoj volji i da nas istog trenutka uslišava, čim Mu iznesemo te molitve. (Divan put molitve na osnovi obećanja opširno je i praktično objašnjen u 4. poglavlju brošure *Koraci prema osobnom buđenju* H. Haubeila); drugo, odlučio je prihvatiti Božju pomoć za svoju predaju.

Kormilo našeg života: odluke

Moramo znati da je sposobnost volje upravljački mehanizam našeg života. Navest ću samo jedan primjer kako bismo potpuno shvatili značenje ove sposobnosti. Trup poznatog putničkog broda Queen Elizabeth je 1.300 puta teži od kormila. To znači da kormilo upravlja masom koja je 1.300 puta veća. Naša sposobnost da donosimo odluke u životu odgovara kormilu na brodu. Kada mi odlučimo provoditi Božju volju, On nam stavlja na raspolaganje svu potrebnu pomoć.

Izazovi

U interesu naše predaje Kristu važno je donijeti načelnu odluku želite li živjeti sami za sebe ili za Boga.

Posebno mladi ljudi, ali i svi ostali moraju se zapitati hoće li njihovo „ja“ ili njihov egoizam određivati njihov život ili će služiti Bogu.

Materijalna sredstva i čulna zadovoljstva mogu u nama stvoriti iluziju da smo sretni, ali ove stvari ne mogu nas zadovoljiti tako da uvijek želimo više. „Što tko više ima, više želi“, glasi dobro poznata izreka. Na kraju shvatimo da su te stvari zavladaale nama.

Dalji izazov s kojim se moramo suočiti sastoji se u tome da druge osobe koje imaju određeni utjecaj na naš život, kao, primjerice, obitelj, škola, crkva, ustanova i društvena zajednica imaju određene zahtjeve prema nama, koji se suprote Božjim očekivanjima.

Kada se predamo Isusu, imat ćemo snagu i čvrstinu da Božjim očekivanjima damo prednost i da svoj stav branimo mudro i ljubavno (vidi Daniel 1).

Je li dovoljno da se jednom u životu predamo Bogu?

Osoba se predaje Isusu Kristu pri obraćenju. Ova predaja do koje dolazi putem molitve, po pravilu se nakon određenog biblijskog proučavanja i osvjedočenja zapečaćuje biblijskim krštenjem i ono treba vrijediti za vječnost. Božja riječ ovu osnovnu predaju Isusu označava kao zavjet s Bogom.

Sasvim je nešto drugo svakidašnja predaja. Budući da se ona često izražava i drugim pojmovima, kao što je, primjerice, predanost, to jest potpuna predaja, obraćenje, posvećenost ili posvećenje, i da to katkad može izazvati određenu zbuđenost, zato ću ga zbog boljeg razlikovanja nazvati *posvećenje*. Pod pojmom svakidašnje posvećenje, ili predaja, ili obraćenje, podrazumijeva se da ja po tom svojem zavjetu s Bogom, koji sam sklopio s Isusom Kristom, također i danas želim živjeti i potpuno stajati iza njega. Zato se svakog dana trebamo moliti ovako: „Gospodine, posvećujem Ti se sa svime što imam i što jesam.”

Ako doista držim taj zavjet, onda se ni za što ne trebam brinuti. Bog je sposoban sačuvati ono što Mu je povjereno i On u svakom slučaju drži svoju riječ. On neće podnijeti zahtjev za razvod iako je naš zavjet s Kristom uspoređen s brakom.

Morris Venden piše o tome: „Ženiti se nema nikakvog smisla ako ne mislimo i ostati u braku. A ostati u braku možemo jedino onda ako smo prije toga sklopili brak i ako svakog dana priznamo svojeg bračnog druga i obnavljamo mu svoju predaju.”³⁷

Da bismo održali dobre rezultate te temeljne predaje, moramo ostati u Isusu. Zato Isus govori o ostajanju u Njemu, primjerice u Ivanu 15 dvanaest puta:

„Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa.”

„Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam.” (redci 5.7)

³⁷ Morris L. Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben* (Advent-Verlag), str. 103.

Vidimo da život u punini ovisi o tome jesmo li ostali u Isusu. Zahvaljujući našoj zajednici s Njim, mi možemo živjeti plodonosnim životom, životom punim zadovoljstva, sile, pobjede i dragocjenih sposobnosti. I onda Bog u našem životu može učiniti velike stvari. Ako ova istina nama ovlada, to će revolucionarno promijeniti naš život.

Proučavanje o predaji Isusu Kristu završit ćemo pjesmom, koja je zapravo molitva:

Prihvati me sasvim, Sine Božji,
Ti si Stvoritelj, ja sam glina,
Učini od mene nešto prema svojem razumu;
Dokle ja čekam, prihvati me sasvim.
Prihvati me sasvim, Sine Božji,
Ispitaj me, istraži me pred prijestoljem milosti,
Operi me, Gospode, da budem bjelji od snijega,
Da budem zauvijek Tvoj.
Prihvati me sasvim, Sine Božji,
Svojim Duhom stanuj sada u meni,
Budi u mom srcu kralj jedino Ti,
Daj da svi vide da sam sasvim Tvoj.³⁸

38 Prijevod teksta s CD-a muškog kvarteta „Die Hoffnungsträger“, 59302 Oelde.

ISUS U NAMA

Pod kojim uvjetima Isus Krist živi u meni?

Što čini „Krist u meni“ u mojem životu?

Vrhunac svega je život ispunjen svom božanskom puninom.

Ellen G. White: Istinska vjera znači da Krist prebiva u srcu.³⁹

„Krist prebiva u nama Duhom, a Božji Duh, primljen vjerom u srce, začetnik je vječnog života.“⁴⁰

Zapazimo da:

1. Isus prebiva u nama Duhom Svetim.
2. Duha Svetoga primamo vjerom.
3. To je početak vječnog života.

Za mene je vrlo dragocjena spoznaja da Isus preko Duha Svetoga želi prebivati u mojem srcu i on u meni doista prebiva ako sam ispunjen Duhom Svetim. To je divna biblijska istina.

Ostati u Kristu

Isus želi imati ne samo blisku zajednicu s nama tako što će prebivati u nama Duhom Svetim, nego Mu je stalo i do toga da istodobno budemo postojani i da produbimo svoju vezu s Bogom.

U Ivanu 15,1-17 On kaže: „*Ostanite u meni i ja u vama.*“ To je ujedno divan poziv i zapovijed. To znači da je u sili Gospodnjoj sasvim moguće biti postojani kršćanin.

³⁹ Ellen G. White, *Review and Herald*, 24. svibnja 1892.

⁴⁰ Ellen G. White, *Isusov život*, str. 388.

Isus dvanaest puta ponavlja „ostanite“ jer želi da imamo trajnu vezu s Njim.

Ellen. G. White to objašnjava ovako: „Biti u Kristu znači (kao prvo) stalno primanje Njegovog Duha, (kao drugo) znači život potpune predaje Njegovoj službi“⁴¹

Na drugom mjestu ona piše: „Nama je potrebna stalna veza s božanskim Pomoćnikom kako bismo mogli napredovati. Možda imamo neku određenu mjeru Božjeg Duha, ali molitvom i vjerom trebali bismo trajno težiti za još većom mjerom.“⁴² I još ovo: „On [Isus] će živjeti u vama i utjecat će na vas svojim Duhom Svetim, koji prenosi svoju životnu silu u ljudsku dušu.“⁴³

Davidovu molitvu iz Psalma 51 možemo prihvatiti i kao svoji osobni poziv: „Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!“ (Psalam 51,10)

Crpsti iz Božjeg izvora snage

Mnogi ne znaju kako da crpe iz Božjeg izvora snage i zbog toga žive u duhovnom siromaštvu, iako nas je „božanska snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost“ (2. Petrova 1,3).

U Teksasu se nalazi bogato nalazište nafte koje se naziva *Yates Pool*. U godinama velike američke gospodarske krize tu se nalazilo imanje uzgajivača ovaca koji se zvao Yates. Gajeći ovce, on, naravno, nije mogao zaraditi dovoljno novca za otplatu svojih dugova. Dok jednog dana nije došla naftna kompanija u to područje i rekla mu da se na njegovom imanju možda nalazi nafta. Predložili su mu da izvrše probno bušenje i on je pristao i potpisao ugovor.

Na dubini od 365 metara pronašli su golemo nalazište nafte i, naravno, od tog dana ono je pripadalo gospodinu Yatesu jer kada je kupio imanje, stekao je pravo i na naftu i sva eventualna rudna bogatstva. Bio je multimilijunaš, a živio je u siromaštvu.

⁴¹ Ellen G. White, *Isusov život*, str. 676.

⁴² Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 2006.), str. 243.

⁴³ *Isto*, str. 242.

U čemu je bio njegov problem? U neznanju, jer nije znao da na svojem imanju ima naftu.⁴⁴

Je li vam poznato što piše apostol Petar? „Božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost“ zahvaljujući bliskoj vezi s Isusom, i „time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima“ (2. Petrova 1,3.4).

Onog trenutka kada vjerom u Krista postanemo djeca Božja, postajemo i baštinci Božji i time nam stoje na raspolaganju sve Njegove riznice. Sve što nam je potrebno, uključujući mudrost, ljubav i silu da bismo postali Božji muškarci i žene i plodonosni Kristovi svjedoci, stoji nam na raspolaganju. Ali mnogi kršćani žive u duhovnom siromaštvu jer ne znaju kako bi iskoristili duhovna bogatstva koja im je Bog već stavio na raspolaganje. Poput gospodina Yatesa prije nego što je pronađena nafta na njegovom imanju, i oni žive u neznanju o neograničenom bogatstvu koje im stoji na raspolaganju.⁴⁵

Najsnažniji Isusov poziv: moliti se za Duha Svetoga

Postoji jedinstveno mjesto u Bibliji na kojem nas naš Gospodin Isus deset puta poziva da se molimo za Duha Svetoga. Ne poznajem nijedno drugo mjesto u Bibliji na kojem nam Isus nešto toliko uvjerljivo i s toliko mnogo ljubavi stavlja na srce, osim poziva da ostanemo u Njemu. Ovo se mjesto nalazi u Njegovoj pouci o molitvi, koja je zabilježena u Luki 11,9–13. (Opširnije objašnjenje možete pročitati u 1. poglavlju „Isusov najdragocjeniji dar“).

Moliti se u vjeri

Naglasak je na molitvi u vjeri. „Tako nam je Zakon bio nadzireteljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo.“ (Galaćanima 3,24) „A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu.“ (Hebrejima 11,6) „Po vjeri Krist prebiva u srcima vašim.“ (Efežanima 3,17) Nakon što se pomolim za

44 Bill Bright, *Erfüllt vom Heiligen Geist - Wie erfährt man das?* (Neuhausen-Stuttgart, 1971.), str. 27. Ova džepna knjiga može se čitati na internetskoj adresi: www.missionsbrief.de – nachfolge – Jüngerschaft-Mitteilbare Konzepte.

45 Isto.

Duha Svetoga, trebam znati da sam Ga primio. Naš predivni Bog pokazao nam je put kako možemo vjerovati na lak način. A to je molitva na osnovi obećanja. (Ova tema je opširno obrađena u brošuri *Koraci prema osobnom buđenju*, 5. poglavlje, "Ključ za provođenje u praksu").

Ellen G. White čak piše: „Božja sila očekuje njihov zahtjev i prihvaćanje.”

Na to David Wolkwitz kaže: „Možete li zamisliti da nešto zahtijevate od Boga – u ovom slučaju izuzetan dar Duha Svetoga? Takva misao može nas toliko uplašiti da ustuknemo jer zvuči kao nepoštovanje i toliko bogohulno da o tome uopće i ne želimo razmišljati. A ipak se sluškinja Gospodnja na više mjesta u svojim spisima koristi upravo tim pojmom. Što ona time misli?

Prvo, u tome prepoznamo da nam Bog želi dati taj dar jer nas On voli i zna da nam je potreban. Drugo, to znači da nam je taj dar izuzetno potreban. Jasno nam se pokazuje da taj dar čeka na naš zahtjev: ako stalno čeznemo za Isusovom prisutnošću u našem životu da bi nas On mogao voditi i usmjeravati, svjesni smo svoje potpune predaje Bogu i puni povjerenja i pouzdanja da Mu postavimo taj zahtjev. O tome se mora duboko i temeljito razmisliti.”⁴⁶

Pojam „zahtijevati” izražava snažan interes, radi se o nečemu što mi je prijeko potrebno ili što svakako želim imati, o nečemu što zahtijeva potpunu ozbiljnost od strane molitelja. Sve ono što nas sputava da „zahtijevamo” možemo slobodno odbaciti ako imamo na umu da je On „vrlo zadovoljan kad (Njegova djeca) od Njega traže najviše prednosti u želji da proslave Njegovo ime.”⁴⁷

Radi se o tome da se svakodnevno cijelim srcem trebamo predati Isusu kako bismo vjerom primili veliki dar Duha Svetoga u svoje srce.

46 David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvolle Erweckung*, (NR, dio Heimatmission), 205.

47 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 668.

Divna posrednička molitva apostola Pavla

U ovoj našoj temi oslonit ćemo se na poslanicu apostola Pavla koju je uputio Efežanima. U Efežanima 3,14-21 čitamo divnu posredničku molitvu apostola Pavla za crkvu u Efezu.

Pregled:

1. On se moli za silu Duha Svetoga
2. da preko Njega Krist prebiva u njima,
3. da se u njima razvije rod Duha – Kristov karakter, i
4. da tako dosegnu puninu Božju.

„Zato prigibam koljena pred Ocem, od koga ime svakom oćinstvu na nebu i na zemlji: neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojaćati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg ćovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni moćnete shvatiti sa svima svetima što je Dućina i Širina i Visina i Dubina te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Boćje.“

Kako dobivam unutarnju silu?

Temelj vjerskog ćivota pokazuje nam redak 16 iz Efećanima 3. poglavlja: „*Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojaćati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg ćovjeka.*“

Nama je potrebna sila; ćivot pun sile donosi radost. Naš divni Gospodin ćeli da imamo bogatstvo sile u svojem ćivotu. A tu silu za naćeg unutarnjeg ćovjeka mi primamo preko Duha Svetoga. U knjizi *Koraci prema osobnom bućenju*⁴⁸ objaćnjeno je zaćto se svakodnevno trebamo posvećivati Isusu i moliti se za Duha Svetoga. I da molitvom na osnovi obećanja moćemo biti sigurni da smo nakon takve molitve primili Duha Svetoga. Pozivam vas da to proćitate joć jednom jer je vrlo vaćno.

48 Helmut Haubeil, *Koraci prema osobnom bućenju*. Ova se knjiga moće narućiti na adresi: Prilaz Gjure Dećelića 75, Zagreb ili na www.znaci-vremena.com.

Krist u nama

Što se događa dalje prema retku 17? „... da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim.“

Je li nam ova divna činjenica dovoljno jasna? Ako živimo po Duhu Svetome, to je dokaz da Isus živi u našem srcu. Mi to ne možemo osjetiti ni izmjeriti, nego je bitno da vjerujemo. Ako to vjerujete, onda razgovarajte katkad s Njim i recite Mu: „Hvala, Gospodine Isuse, što si u mojem srcu.“ Ili: „Gospodine, radujem se što živiš u meni.“

Andrew Murray piše: „Isus te na taj način uzima u životnu zajednicu s namjerom da Njegov život postane dio tvojeg života.“⁴⁹

Ellen G. White piše: „Utjecaj Duha Svetoga donosi Kristov život u vjernika.“⁵⁰ I: „U planu ponovnog uspostavljanja slike Božje u ljudima bilo je predviđeno da Duh Sveti zamjenjuje Kristovu prisutnost i da mijenja karakter ljudi.“⁵¹ „Zdrav kršćanin je onaj u kojem Krist, 'nada slave' (Kološanima 1,27), obnavlja svoju sliku.“⁵²

Tekst kaže da Krist vjerom prebiva u našem srcu. Srž vjere je povjerenje. Naglasak je na tome da ja s punim povjerenjem sav svoj život povjerim Isusu. Ovdje se radi o našoj prvoj, osnovnoj predaji, a nakon toga slijedi svakidašnja predaja Isusu Kristu.

Zašto je trajna i potpuna predaja Bogu tako važna?

Božja riječ nas u Rimljanima 12,1 poziva: „Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu – kao svoje duhovno bogoslužje.“ U Izrekama 23,26 nalazi se poziv: „Daj mi, sine moj, srce svoje.“

Značenje naše predaje Bogu opširno je opisano u 2. poglavlju u temi „Predaja Isusu“ i izvrsno objašnjeno u knjizi *Put Kristu* u poglavlju „Posvećenje“:

49 Andrew Murray, *Bleibe in Jesus*, (Leun, 2012.), str. 149.

50 Francis D. Nichol, nakladnik, *Adventist Bible Commentary*, sv. 6 (Hagerstown, 1980.), str. 1112.

51 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 45.

52 *Isto*, str. 41.

Naša predaja Božjoj ljubavi djeluje kao veliko dobročinstvo. Kada Isus upravlja našim životom, On nas može osloboditi tiranije našeg „ja“ (zavisti, ljutnje, nepopustljivosti itd.).

Ellen G. White : „Davanje Duha je davanje Kristova života. On ispunjava primatelja Kristovim osobinama.“⁵³

A na drugom mjestu piše: „Mi ne možemo izvojevati pobjedu svojim velikim naporima ili svojom silom, nego potpunom predajom Isusu.“⁵⁴

Shvatiti otkrivenu tajnu

Vratimo se opet u Poslanicu Efežanima 3,18: „... *da mognete shvatiti sa svima svetima.*“

Što to mi svi trebamo shvatiti? U prethodnom tekstu govori se o tajni da Isus prebiva u nama (po Duhu Svetome) i da se time naš život mijenja, jer smo tako ukorijenjeni i utemeljeni u Božjoj ljubavi. Time se misli da Isus Krist razvija svoj karakter u nama.

Jedan brat piše: „Istina ‘ostati u Kristu i Isus u nama’ tako je jednostavna, ali ipak teško shvatljiva da je mnogi kršćani nisu sa svim prepoznali.“⁵⁵

U Kološanima 1,24-27 Pavao piše: „... *koje je crkva, kojoj ja postadoh sluga po odredbi Božjoj, koja mi je dana za vas, da ispunim riječ Božju, Tajnu, koja je bila skrivena ... a sad se javi svetima njegovim.*“ Koja je to tajna?: „Njima [svetima] Bog htjede obznani kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave.“ (redak 27)

Sakrivena i u međuvremenu otkrivena tajna jest da sâm Isus želi prebivati u nama po Duhu Svetome. Tekst nam još kaže da je to za nas nada u buduću slavu. To znači da je punina života koju nam je Bog dodijelio za ovaj život istodobno i jamstvo za onaj vječni.

Ellen G. White piše u vezi s ovom tajnom „*Krist u vama, nada slave*“ (Kološanima 1,27): „Poznavanje te tajne ključ je za otkriva-

53 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 805.

54 Ellen G. White, *Sons and Daughters of God* (www.egwwritings.org), str. 275.¹

55 Dennis Smith, *Abiding in Christ*, str. 12.

nje svake druge, jer otvara duši riznice svemira, mogućnosti neo-graničenog razvitka.”⁵⁶

Božja riječ upotrebljava izraz „Krist u vama“ ili srodne, kao primjerice „u Kristu“, „u Njemu“, „u Gospodinu“, „u Voljenom“. Ovo je ključni izraz u Poslanici Efežanima.

Prisjetimo se, primjerice, svjedočanstva apostola Pavla. „Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist.“ (Galaćanima 2,20)

U Rimljanima 15,18 stoji: „Jer ne smijem govoriti što o onome, što Krist nije učinio po meni.“ (Šarić)

I drugi su nam tekstovi dobro poznati: „A hvala Bogu, koji nam svagda daje pobjedu u Kristu Isusu“ (2. Korinćanima 2,14 – Šarić); „Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor“ (2. Korinćanima 5,17). Ovdje se radi o promjeni karaktera koja se očituje plodovima Duha. „Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela“ (Efežanima 2,10); „I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu“ (1. Solunjanima 4,16); „Tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja. Po tom znamo da smo u njemu“ (1. Ivanova 2,5); „Posla [Bog] Sina svoga ... da se pravednost Zakona ispuni u nama“ (Rimljanima 8,3.4).

Ako potražimo u nekoj konkordanciji, naći ćemo još mnogo dragocjenih tekstova pod pojmovima: *u Kristu, u Voljenom, u Gospodinu, u Njemu.*

ELLEN G. WHITE O „KRISTU U VAMA“ Rezultati jedinstva s Kristom

„Kada su Božja djeca jedno u Duhu, svako farizejstvo i svaka samopravednost (najveći grijesi židovskog naroda) nestat će iz njihovog srca. ... Bog će objaviti svoju tajnu koja je bila sakrivena od postanka svijeta. On će pokazati koliko je bogata tajna slave ove među neznabošcima, *‘to jest Krist u vama, nada slave’* (Kološanima 1,27).“⁵⁷

⁵⁶ Ellen G. White, *Odgoj*, str. 172.

⁵⁷ Ellen G. White, *Für die Gemeinde geschrieben*, str. 406.

Josip, Daniel i prijatelji

„Pripremite se da pođete putem ovih plemenitih mladića. Ne-mojte se nikada postidjeti svoje zastave; razvijte je pred pogledima ljudi i anđela.

Ne dopustite da vama ovlada neka lažna skromnost ili lažna opreznost koja bi vam nalagala da postupate suprotno ovom sa-vjetu. Ispovijedajte svoju vjeru biranim riječima, dosljednim po-našanjem, svojom učtivošću, svojom usrdnom pobožnošću, od-lučni da sačuvate Krista na prijestolju hrama svoje duše. Položite bez ustezanja svoje talente do Njegovih nogu da ih upotrijebi u svojoj službi.“⁵⁸

Obiteljski život

„Krist stvara jedinstvo. Ako se ispuni Božja volja, bračni dru-govi će poštovati jedno drugo i njegovati ljubav i povjerenje. Sve što može pomutiti mir i jedinstvo obitelji treba odlučno ukloniti, a uzdići ljubaznost i ljubav. Onaj koji pokaže duh nježnosti, str-pljenja i ljubavi, osjetit će da mu se uzvraća istim duhom. Tamo gdje vlada Božji Duh, neće se govoriti o neprikladnosti bračne zajednice. Ako se Krist, nada slave, nastani u nama, u domu će vladati jedinstvo i ljubav. Krist koji živi u srcu supruge potpuno će se slagati s Kristom koji živi u srcu supruga. Oni će se zajedno boriti za stanove koje Krist priprema za one koji Ga ljube.“⁵⁹

„Želite li imati obiteljski život kao Abraham? On je određivao kako će njegovo kućanstvo biti vođeno. On je učio sve članove svojeg kućanstva da budu poslušni Božjim zapovijedima. Tome morate i vi, majke, strpljivo naučiti svoju djecu. Vi si ne može-te priuštiti da svoje vrijeme protraćite na stvari koje su upravo u modi. Učite svoju djecu da ona pripadaju Kristu. Mi moramo danas oblikovati njihov karakter. Mladići i djevojke, vi danas od-lučujete o svojoj budućoj sreći. Prihvatite Krista u svoje srce i On će vas štiti od kušnji.“⁶⁰

58 Ellen G. White, *Poruka mladima*, str 27.

59 Ellen G. White, *Temelji sretnog doma*, str. 119.

60 Ellen G. White, *Ein Tempel des Heiligen Geistes*, 317.

Pobjeda

„Ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.“ (2. Korinćanima 5,17) Zahvaljujući Kristovoj sili, muškarci i žene su slomili okove grješnih navika. Odrekli su se sebičnosti. Bezbožan je postao pobožan, pijan trijezan, a nemoralan čist. Duše koje su nalikovale Sotoni, preobrazile su se u sliku Božju. Ova je promjena sama po sebi čudo nad čudima. Promjena koju je izvršila Riječ, jedna je od njezinih najdubljih tajni. Mi je ne možemo razumjeti; možemo samo vjerovati da je, kako izjavljuje Sveto pismo, 'Krist, nada slave ... među vama.'⁶¹

Isusova pisma

„Kroz svako svoje dijete Isus šalje poslanicu svijetu. Ako ste Kristov sljedbenik, On kroz vas šalje pismo vašoj obitelji, mjestu ili ulici u kojoj živite. Isus koji boravi u vama želi progovoriti srcima onih koji Ga još ne poznaju. Možda oni ne čitaju Bibliju i ne čuju glas koji govori s njezinih stranica. Oni u Božjim djelima ne vide Njegovu ljubav. Ali ako ste pravi Isusovi predstavnici, može se dogoditi da preko vas budu navedeni da shvate bar djelić Njegove dobrote i budu pridobiveni da Ga ljube i da Mu služe.“⁶²

Sasvim osobna strana Božje ljubavi

Preko srdačne veze koju Krist preko Duha Svetoga može i želi imati s vama i sa mnom pokazuje se osobna strana velike Božje ljubavi. Sasvim je neshvatljivo da Krist prebiva u meni, ali ako nam to potvrđuje Njegova Riječ, onda je sasvim sigurno tako.

U Efežanima 3,18 piše: „*Da mognete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina ...*“

Jedan otac koji je putovao preko oceana htio je svojem sinu objasniti Božju ljubav. Zato mu je rekao: „Pogledaj preko pramca broda u daljinu. A sada pogledaj i preko krme – to je dužina Božje ljubavi. Sada pogledaj na lijevo i na desno, preko bokova broda – to je širina Božje ljubavi. Sada pogledaj uvis prema nebu – to je

61 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 476.

62 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 115.

visina Božje ljubavi. Zatim pogledaj u vodu. Ocean je jako dubok – to je dubina Božje ljubavi." Dječak je na trenutak razmišljao o ovom objašnjenju, a zatim je sjajeći od sreće, odgovorio: „Tata, znaš li što je najljepše u svemu tome? Najljepše je da se mi nalazimo u sredini.“

Svatko od nas tko svoj život svakodnevno posvećuje Kristu i dopušta da ga ispunjava Duh Sveti, nalazi se u središtu Božje ljubavi. Nema boljeg mjesta u životu na kojem bismo mogli živjeti. Ja se molim svako jutro da me naš predivni Otac čvrsto drži baš na tom mjestu.

Vrhunac svega dostižnog: život u punini

U Efežanima 3,19 Pavlu je stalo do toga da mi prepoznamo Isusovu ljubav prema nama i da tako budemo ispunjeni svom puninom Božjom. Redak 19 glasi: „*I poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svaku spoznaju, da se ispunite svom puninom Božjom.*“ (Šarić)

Primjećujemo da sve ovisi o tome živi li u nama Krist. To je put k Božjoj punini. Isus je rekao u Ivanu 10,10b da je On došao da imamo život u izobilju. U Kološanima 2,9.10 piše: „*Jer u njemu [Kristu] tjelesno prebiva sva punina božanstva; te ste i vi ispunjeni u njemu, koji je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti.*“ Imate li i vi tu puninu? Bog vam je želi darovati, a vi učinite odgovarajuće korake da je primite.

Uslišenja koja nadilaze naše molitve

Mi se možemo moliti da Gospodin usliša naše molitve na osnovi svojeg obećanja u Efežanima 3,20: „*Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti ...*“ Na osnovi ovog obećanja možemo se moliti da nam naš divni Gospodin naše molitve ne samo usliša onako kako smo Mu se molili, nego i mnogo više od onoga koliko mi možemo shvatiti, neizmjereno više, prema bogatstvu svoje sile i slave. Dodatno se možemo moliti na osnovi teksta u Jeremiji 33,3 – da nam Bog odgovori i da nam objavi velike i neshvatljive stvari: „*Zazovi me, i odazvat ću ti se i objavit ću ti velike i nedokučive tajne o kojima ništa ne znaš.*“

Kako se odražava Isusov život u meni?

U 1. Korinćanima 1,30 stoji: „*Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje.*” Isus je naša mudrost jer zahvaljujući tome što je On u nama, mi možemo postupati mudrije. Izreke 8,11: „*Jer mudrost je vrednija od biserja i nikakve se dragocjenosti ne mogu porediti s njom.*” Propovjednik 2,13: „*Spoznadoh da je bolja mudrost od ludosti, kao što je svjetlost bolja od tame.*” Isus je naša pravednost. To znači da pravednost koja je izgubljena padom u grijeh možemo ponovno zadobiti. Na ovu temu imamo vrlo dragocjen tekst u Rimljanima 8,4: „*... da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.*” Zapazite da nam tekst ukazuje na to da se pravednost ispunjava u nama preko Isusa, i to u onima koji žive po Duhu. To znači da je Isus u nama.

Dennis Smith piše: „Da, pravednost iz vjere ima opravdavajući i posvećujući aspekt. Opravdanje znači da Bog vjerne oslobađa grijeha i kazne za grijeh i obraćenog grešnika pokriva Kristovom pravednošću (savršenom poslušnošću).”⁶³ Time se postiže najdivnija moguća razmjena: Krist preuzima moju krivnju i daruje mi svoju pravednost. Zahvaljujući toj razmjeni, mi stojimo pred Bogom Ocem kao da nismo nikada sagriješili. „*Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša.*” (Psalam 103,12)

Zahvaljujući Božjoj milosti, kroz život možemo koračati neopterećeni grijehom.

Krist je naše posvećenje. Što je posvećenje? „Pravo posvećenje znači savršenu ljubav, savršenu poslušnost, savršenu pokornost Božjoj volji.”⁶⁴ Velikim značajem koje ima Isusov boravak u nama za život u radosnoj poslušnosti, više ćemo se baviti u 4. poglavlju „Poslušnost u Isusu”.

Krist je naše spasenje. To znači da nam On oprašta svaku našu krivnju, oslobađa nas od naše povezanosti s grijehom i daruje nam vječni život u Božjoj slavi. Isus je svojom žrtvom platio otkupninu za nas. U vrijeme kada je u Africi vladala trgovina robljem,

63 40 Tage ... (sv. 2) *Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung*, (Beč, 2013.), 26.

64 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 565.

uhvaćenim ljudima je stavljana metalna ogrlica oko vrata koja se zaključavala i onda su preko te ogrlice svi robovi međusobno bili povezivani lancem. Usput se moglo dogoditi da netko otkupi nekoga od ovih jadnih ljudi. Kada je plaćena otkupnina, dotični rob je bio oslobođen metalnog ovratnika. Isus je nas oslobodio, On je platio otkupninu za nas.

Što još Isus čini u meni?

Isusovo se djelovanje u nama razvija korak po korak. Moleći se za to, možemo upotrijebiti obećanje iz Filipljanima 2,5: „*Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu.*” Ako Mu dopustimo, Krist će u nama razviti svoj način razmišljanja i djelovanja. Tada ćemo i mi voljeti ono isto što On voli, a držat ćemo se podalje od onoga što On ne želi.

On me osposobljava da budem Njegov svjedok

Isus je došao „*potražiti i spasiti izgubljeno*” (Luka 19,10). Zato će sasvim prirodno preko mene utjecati na posvećenje ljudi. „Isus, koji boravi u vama, želi progovoriti srcima onih koji Ga još ne poznaju.”⁶⁵ „Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci ...” (Djela 1,8) Na ovo ćemo doći ponovno u 5. poglavlju – „Privlačna vjera u Isusu Kristu”.

Moliti se u Duhu Svetome / Moliti se u ime Isusovo / Moliti se na osnovi Božjih obećanja

Mi smo pozvani: „*Molite se u Duhu Svetome*” (Juda 20 – Šarić). Ako Isus preko Duha Svetoga prebiva u nama, onda se možemo Duhom Svetim moliti u Isusovo ime. Isus nam jamči: „*I što god za-
ištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu.*” (Ivan 14,13) Jasno nam je rečeno: „Ne samo da smijemo moliti u Kristovo ime, već moramo biti nadahnuti Svetim Duhom.”⁶⁶

65 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 115.

66 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 147; (www.egwwritings.org).

Što to znači moliti se u Isusovo ime? „Ali moliti se u Isusovo ime znači mnogo više nego samo spomenuti Njegovo ime na početku i na kraju molitve. To znači moliti se po Isusovu umu i duhu, vjerujući Njegovim obećanjima, oslanjajući se na Njegovu milost i čineći Njegova djela.“⁶⁷

„Moliti se u Isusovo ime“ sadrži četiri aspekta:

1. Moliti se u Kristovom duhu – biti ispunjen Duhom Svetim.
2. Držati se Njegovih obećanja – pozivati se u molitvi na Njegova obećanja.
3. Imati povjerenje u Njegovu milost – uspostaviti onaj divni međusobni odnos povjerenja s Bogom.
4. Činiti u Njegovom Duhu – biti poslušan u svemu u Njegovom Duhu i preko Njega.

Svi su ovi uvjeti ispunjeni Njegovom milošću ako smo u Kristu. Moliti se u Isusovo ime znači koristiti se Njegovom punomoći jer je On obećao da će nas uslišati. To znači da Isus u one koji se nalaze u Njemu ima veliko povjerenje.

Ako je Isus u nama, imamo pravo na sva Njegova obećanja.⁶⁸ „Doista, sva obećanja Božja u njemu su ‘Da!’“ (2. Korinćanima 1,20) Uz to se savršeno uklapa i 2. Petrova 1,3.4. „Doista, po spoznaji njege, koji nas pozva slavom svojom i krepošću [time se misli na usku vezu s Isusom Kristom], božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. Time smo [tom vezom s Kristom] obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi...” Obratimo pozornost na ovaj divan Božji put:

- ▶ Bog nam je već darovao sve što nam je potrebno za život i pobožnost.
- ▶ Taj dar dobivamo zahvaljujući našoj bliskoj vezi s Kristom.
- ▶ U toj vezi On nam taj dar daruje preko molitve s obećanjem. To znači da mi molitvom vjere dobivamo udio u božanskoj naravi.

67 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 101.

68 Pozivanje na Božja obećanja opširno je i praktično obrađeno u knjizi *Koraci prema osobnom buđenju*, 4. poglavlje.

Oslobađanje od sile grijeha

„Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu! Ta zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona grijeha i smrti.” (Rimljanima 8,1.2)

Zašto nema prokletstva ni osude za one koji su u Kristu Isusu? Prvo, jer je Isus preuzeo moju krivnju.

Drugo, kada je On u meni, ropstvo grijehu je ukinuto i ja sam oslobođen od zakona grijeha. To znači da mi ne moramo neizbježno grijешiti, ali možemo pogrijешiti. O oslobođenju od sile grijeha imamo također dragocjenu poruku u Galaćanima 5,16: *„Po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela!”*

Nakon toga slijedi objašnjenje u Galaćanima 5,17.18, da to ima veze sa životom pod vodstvom Duha Svetoga. A nakon toga se u redcima 19-21 nabrajaju djela tijela, koja mi više ne činimo ako živimo pod vodstvom Duha Svetoga. Krist u nama štiti nas od grijeha i od palih anđela: *„Znamo da ni jedan koji je rođen od Boga, ne grijешi; nego koji je rođen od Boga, čuva se, i zli ga se ne dotiče.”* (1. Ivanova 5,18 – Šarić) Krist preko Duha Svetoga stvara otpor u našem srcu i tako drži zlo izvan njega. Na ovom mjestu moramo posebno misliti na to da se unutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan (2. Korinćanima 4,16).

Ohrabrenje s Isusom u nama da ne grijешimo

U 1. Ivanovoj 3,6-9 nalaze se vrlo ozbiljne riječi o grijehu: *„Tko god u njemu ostaje, ne grijешi. Tko god grijешi, nije ga vidio nit upoznao. Dječice, nitko neka vas ne zavede! Tko čini pravdu, pravedan je kao što je On pravedan. Tko čini grijeh, od đavla je jer đavao grijешi od početka. Zato se pojavi Sin Božji: da razori djela đavolska. Tko god je rođen od Boga, ne čini grijeha jer njegovog sjeme ostaje u njemu; ne može grijешiti jer je rođen od Boga.”*

Stručnjaci za grčki jezik kažu nam da se ove drastične riječi odnose na činjenje grijeha iz navike. Prema grčkom izvornom tekstu: *„... on ne grijешi stalno, iz navike [katkad padne u grijeh].*

Kao djeca Božja mi postupamo pravedno i držimo Božje zapovijedi ...⁶⁹

To znači da Krist djeluje u nama i s nama da bismo mogli odbaciti grešne navike. Naš život s Kristom u nama pomaže nam da pobijedimo i najupornije grijehе.

Postajemo li padom u grijeh ponovno tjelesni?

Moramo imati u vidu da ovom divnom promjenom ne postizemo bezgrešnost. Mi možemo sagriješiti zbog slabosti, brzopleitosti ili gluposti. Ako nam se to dogodi, trebamo „disati duhovno“. To znači da trebamo priznati grijeh da bismo dobili oprost i moliti se za ponovno ispunjenje Duhom Svetim. Dokle god „dišemo duhovno“, kao duhovni kršćani, nećemo biti tjelesni. Grijehom se naša duhovna veza ne prekida, ali je to smetnja s kojom se moramo suočiti.

Mi postajemo ponovno tjelesni tek kada dopustimo nevjerovanju da napreduje u nama i više ne „dišemo duhovno“. Tada naša grešna narav ostaje sve do drugoga Kristovog dolaska. Nijedan apostol nije nikada tvrdio da je bezgrešan. Ali preko Krista u nama dolazi do odlučujuće promjene našeg odnosa prema grijehu.

Praktični rezultat

Zbog toga nam apostol Ivan piše: „*pišem da ne griješite. Ako tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca – Isusa Krista, Pravednika.*“ (1. Ivanova 2,1) Božja je želja da s Kristom u nama ne griješimo, ali ako nam se to dogodi, možemo moliti našeg Zagovornika za oprost i primit ćemo ga.

Ellen G. White piše: „Samo s velikom silom treće Osobe Božanstva, koja ne dolazi smanjenom energijom, nego u punini božanske sile, mi se možemo suprotstaviti grijehu i pobijediti ga.“⁷⁰

Da, samo životom s Kristom po Duhu Svetome sila grijehа se može slomiti i time se značajno smanjiti učestalost grijehа.

69 Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011.), str. 31.

70 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 11.

Dobro zdravlje

Krist se brine da imamo dobro zdravlje: „Ljubljeni! Želim ti u svemu dobro i da budeš zdrav, kao što je dobro tvojoj duši.“ (3. Ivanova 2) „A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće – duh vaš i duša i tijelo – neka se besprijekornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina našega Isusa Krista. Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.“ (1. Solunjanima 5,23.24)

Nedavno sam slušao predavanje dr. Sang Leeja, koji se bavi genetikom. On tvrdi da ako negujemo vezu povjerenja s Kristom, naši geni rade izvanredno i proizvode hormone zdravlja.

U knjizi Dennisa Smitha *40 Tage ...*, br. 3, „Pobožnost i molitve o zdravlju u posljednje vrijeme“⁷¹ prikazuje nam se sasvim drugi pristup zdravlju od onoga koji mi uobičajeno poznajemo. Prema tom pristupu sila Duha Svetoga pokreće nas na promjenu načina života i zbog toga emocionalno zdravlje zauzima široki prostor.

Autor o tome piše: „Ova četrdesetodnevna kratka molitvena razmišljanja trebaju nam pokazati kako možemo surađivati s Bogom da bismo postigli savršenu tjelesnu, emocionalnu i duhovnu obnovu koju nam On želi dati kao novo iskustvo.“⁷² Jedan poslovni čovjek je napisao:

„Ja sam zdravstvenu poruku prihvatio zahvaljujući svakidašnjem ispunjavanju Duhom Svetim. Prije nijedan zdravstveni seminar nije imao nikakav utjecaj na mene. Volio sam jesti meso i pritom nisam bio posebno izbirljiv, a pio sam crnu kavu i crni čaj. I uopće nisam mislio da bi to moglo biti neki problem, tako da sam katkad popio i pivo u društvu. Od 2009. godine redovno se molim za ispunjenje Duhom Svetim. On me je osvjedočio da ostavim meso, crnu kavu, crni čaj i pivo. Tako sam postao vegetarijanc. Spoznao sam da je život po Duhu Svetome temelj pobjede u svim stvarima, pa tako i u pitanju umjerenosti i načina života.“⁷³

71 Ta se knjiga može nabaviti na njemačkom jeziku na <http://www.adventistbookcenter.de/>.

72 Dennis Smith, *40-Tage Andachtsbuch*, br. 3, o zdravlju (Beč, 2014.).

73 E-mailovi jednog poslovnog čovjeka od 7. i 21. ožujka 2013., skraćeni i uređeni.

Velika promjena u životu Hudsona Taylora

Kada je Hudson Taylor bio vođa Kineske misije, dobio je pismo od svojega kolege misionara McCarthyja. Bog je iskoristio ovo pismo kako bi mu otvorio oči za divnu istinu o ostajanju u Kristu i Njegovom prebivanju u nama. Radilo se o tajni jedinstva vjernika s Kristom. I od tog dana je Taylorov put s Bogom postao put mira, spokoja i pobjede. Ovu zadivljujuću promjenu zamijetili su njegovi kolege misionari. Govorili su: „Hudson Taylor je krenuo novim putem, kao novi čovjek, u novom svijetu da bi dalje govorio što je sve Bog učinio za njega.“

O tome je Taylor napisao pismo svojoj sestri u Engleskoj, u kojem joj je pokušao objasniti tu divnu istinu koju je otkrio i divno iskustvo koje je imao sa svojim Bogom. U pismu je napisao: „Moj posao nije bio dosad tako opsežan, tako odgovoran i tako težak, ali su sada pritisak i opterećenje potpuno nestali. Ovaj posljednji mjesec vjerojatno je bio najsretniji u cijelom mojem životu. Čeznem za tim da ti kažem barem jedan dio od onoga što mi je Bog učinio, ali ne znam koliko ti to dovoljno razumljivo mogu opisati; ne postoji, zapravo, ništa novo ili neobično ili tako divno – a ipak je sve tako novo! U jednoj rečenici: ‘Bijah slijep, a vidim sad.’“

Kad je moje opterećenje bilo najveće, Bog je iskoristio jednu rečenicu iz McCarthyjevog pisma da mi skine ‘ljuske’ s očiju. Duh Božji otkrio mi je istinu o jedinstvu s Isusom, koju dotada nisam poznavao.“

Taylor u svojem pismu dalje opisuje kako mu je Bog otvorio razum za Kristove riječi, da je On Trs, a vjernici loze. Radosno je napisao: „O radosti što sam uvidio ovu istinu!“ I nastavio: „Najslađi dio, ako se o nekom dijelu uopće može govoriti da je slađi od nekog drugog, jest sigurnost koja donosi potpunu predaju Kristu. Otkad mi je to postalo jasno, više se ne brinem ni o čemu. Jer On će, to znam, svoju volju i izvršiti, a Njegova volja je i moja volja. Nije uopće bitno kamo će me On postaviti ili kako će me upotrijebiti jer je mnogo potrebnije da On o tome razmišlja nego da ja činim. On će mi darovati milost i u najjednostavnijim situacijama, ali mi je i u najtežim okolnostima Njegova milost također dovoljna.“

Dennis Smith piše o ovom doživljaju:

„Hudson Taylor je pronašao tajnu pobjede na svojem putu s Bogom. Otkrio je kako se u svim okolnostima u službi za Krista može imati veliki mir. Bog nudi svakom svojem djetetu istu takvu pobjedu i isti takav mir. Čeznete li i vi za takvom pobjedom i takvim mirom? Moja je molitva da svi koji čitaju ovu knjigu također pronađu pobjedu i mir u Kristu, radost koja je prije izgledala tako nedostižna.”⁷⁴

I ja se pridružujem ovoj molitvi i želim svakome u kome Krist prebiva Duhom Svetim, izobilan i plodonosan život za Krista, koji je obilježen nadnaravnom silom Duha Svetoga. „*Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda.*” (Ivan 15,5b)

Isus je rekao o sebi: „*Otac koji prebiva u meni čini djela svoja.*” (Ivan 14,10b) Velika je Kristova želja da vi i ja možemo reći: „Isus Krist koji prebiva u meni čini djela svoja.”

„Krist u srcu, Krist u životu, to je naša sigurnost.”⁷⁵

Preporuka za čitanje

Bill Bright, *Beständiges Leben im Heiligen Geist – Wie lernt man das?* (Neuhausen – Stuttgart 1971.). Ovo džepno izdanje je rasprodano i nije ponovno tiskano, ali se može čitati ili ispisati preko interneta s adrese: [www.missionsbrief.de-Nachfolge-Jüngerschaft-Mitteilbare Konzepte](http://www.missionsbrief.de-Nachfolge-Jüngerschaft-Mitteilbare-Konzepte).

Dennis Smith, *40 Tage [...] (knjiga 1) – Andachten und Gebetet zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu*: 4. dan, str. 26: Christus in dir, sowie in demselben Buch vierter Teil: Geisterüllt in Christus bleiben, 25.–32. dan, str. 115–147 (Beč, 2012.).

74 Dennis Smith, *Abiding in Christ*, str. 10,11.

75 Ellen G. White, *Der Weg zur Gesundheit* (Winterswijk, 1985.), str. 398.

POSLUŠNOST U ISUSU

Kako mogu biti radostan i poslušan?

Koje osobine ima poslušnost u vjeri?

Zašto je ona radosna? Zašto je poslušnost za moje vlastito dobro?

Poslušnost u božansko-ljudskoj suradnji. Tko u tome što radi?

Kakva se poslušnost očekuje od mene i zašto?

Hudson Taylor uspoređuje Bibliju s voznim redom

Ostarjelog kineskog misionara na jednoj konferenciji u Frankfurtu na Majni studenti teologije pitali su kako može vjerovati svakoj biblijskoj riječi. Odgovorio je:

„Ako sljedećeg jutra odlučite oputovati kući, otvorit ćete vozni red da biste vidjeli kada vam polazi vlak. I ako u njemu piše da prvi vlak polazi u 7 sati, vi ne istražujete dalje, nego ujutro ideo na željeznički kolodvor i tamo nalazite vlak. Ono što je vama vozni red, meni je već pedeset godina Biblija, njezine zapovijedi i obećanja. Ja sam doživio u svojem dugom životu i u životnim opasnostima stotinama puta se uvjerio da su njezine upute uvijek točne. Ako, primjerice, u Bibliji piše: 'Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati', ja sam se po tome upravljao i ni u jednoj kritičnoj životnoj situaciji nisam bio razočaran. Ako i vi tako budete postupali, steći ćete ista takva iskustva."⁷⁶

Poslušnost u Kristu ima posebno ime: poslušnost vjere.

76 Izvještaj dr. Karla Heima u jednoj knjizi molitvenih razmišljanja, koju nemam na raspolaganju.

Zašto Bog poziva propovjednike?

U Rimljanima 1,5 kao propovjednik pronašao sam za sebe programske riječi od velikog značenja:

„Po komu primismo milost i apostolstvo da na slavu imena njegova k poslušnosti vjere privodimo sve pogane.“

Dakle, Bog poziva u svoju službu kako bi ljudi mogli biti dovedeni u poslušnosti u vjeri. To podrazumijeva da ja tu želju dobro razumijem i da sam u tome uz Božju pomoć primjer drugima. Kada to činim, djelujem u Njegovo ime, a to znači po opunomoćenju Isusa Krista.

Dopuna ovome nalazi se u završnim riječima Poslanice Rimljanima. U 16,25-27 vidimo na koji način Bog želi u nama izgraditi poslušnost vjere.

Kako nastaje poslušnost vjere?

„Onomu koji vas može učvrstiti – po mojem evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po objavljenju Otajstva prešućenog drevnim vremenima, a sada očitovanog i po proročkim pismima odredbom vječnoga Boga svim narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru – jedinomu Mudromu, Bogu, po Isusu Kristu: Njemu slava u vijeke vjekova. Amen!“

Ovdje nam se objašnjava da je jedna tajna otkrivena s određenom namjerom. Naime, da bi se uspostavila poslušnost (ili pokornost) vjere.

Na ovom se mjestu ne objašnjava o kojoj se tajni radi. To objašnjenje nalazimo u Kološanima 1,27:

„Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!“

Što Krist čini u nama?

Dakle, tajna je Krist u nama. I kakav je rezultat poslušnosti vjere u Krista?

„Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastala!“ (2. Korinćanima 5,17)

Preko Krista u nama mi dobivamo novi život. Primjećujemo li kod sebe određene promjene u karakteru koje nam na to ukazuju? Poslušnost vjere postiže se preko Krista u nama. Na drugom se mjestu ovakav život opisuju ovako: „... da se ispunite svom puninom Božjom.“ (Efežanima 3,19)

Kako osjećamo život poslušnosti vjere?

„Zapovijedi njegove nisu teške.“ (1. Ivanova 5,3) „Jaram je moj sladak i breme moje lako.“ (Matej 11,30) U Psalmu 119 psalmist piše: „U zapovijedima tvojim moja je naslada“ (redak 47); „tvoje su mi naredbe pjesma“ (redak 54); „draži mi je zakon usta tvojih no tisuće zlatnika i srebrnika“ (redak 72); „kako su slatke nepcu mom riječi tvoje, od meda su slađe ustima mojim“ (redak 103); „hodit ću putem prostranim, jer naredbe tvoje istražujem“ (redak 45).

Da, poslušnost (ili pokornost) vjere donosi vrlo veliku radost.

Za život nam je potreban siguran temelj

Danas su mnogi ljudi u velikoj duševnoj nevolji jer zbog nedostatka vjere više nemaju nikakav siguran temelj. Bog nam želi bliskom zajednicom dati siguran temelj na osnovi svoje Riječi.

Matthias Claudius piše: „Čovjek mora imati nešto sigurno gdje bi mogao 'baciti sidro', nešto što ne ovisi o njemu samome, nego nešto o čemu on ovisi.“⁷⁷

Ovaj kršćanski pjesnik pokazuje nam da nam je za život potrebno dvoje, siguran temelj i pouzdana mjerila. Gdje mogu pronaći siguran temelj? Bog je još davno postavio takav temelj. On se zove Isus Krist: „Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist.“ (1. Korinćanima 3,11) Isus je jedini koji nam može dati siguran temelj.

77 Matthias Claudius (Edition Steinkopf, 1982.), str. 10.

Gdje nalazimo najbolja mjerila za naš život?

Tko je uopće ovlašten da uspostavlja prava mjerila? Tko to određuje? Tko može određivati što je pravo? Biblija nam na to pitanje daje jasan odgovor u Psalmu 99,4: „*Ti kralj si moćan koji ljubiš što je pravo, pravednost ti si utvrdio, pravo i pravednost ...*” Psalm 111,7.8 dodaje ove riječi: „*Stalne su sve naredbe njegove, utvrđene za sva vremena.*” (vidi Psalm 148,6)

Bog Stvoritelj odredio je što je pravo. Nitko osim Njega nije ovlašten da uspostavlja norme i mjerila. Ovo pravo pripada isključivo Stvoritelju kao vlasniku svega. Osim toga, nitko drugi nije u položaju da određuje što je pravo jer nitko drugi nema takav sveobuhvatni pogled, budući da je jedino Bog sveznajući i posjeduje svu mudrost.

Osim toga, od velikog je značenja i karakter onoga tko postavlja mjerila. Biblija nam pokazuje da je Bog ljubav, da je izvor ljubavi, istine, radosti i pravde.

Zbog svojega divnog karaktera, neograničenih mogućnosti i sveznanja, Bog može sve savršeno urediti za anđele i stanovnike drugih svjetova, kao i za ljude i životinje. Naš Stvoritelj pun ljubavi stvorio je najbolje uvjete za život.

On to nije učinio samo s prirodnim zakonima, kao, primjerice, Zemljinim konstantama, udaljenošću od Sunca od Mjeseca, položajem Zemljine osi. Ne, On je također donio mjere za sreću ljudi i na običajno-moralnom području (vidi Jeremija 7,23). Naš brižni nebeski Otac za nas je stvorio divne propise. Tu činjenicu moramo imati na umu kada govorimo o značajnom fenomenu u vrijeme svršetka, a taj je fenomen velika zbrka u vezi s poslušnošću prema božanskim propisima.

Zbrka oko božanskih propisa

U 2. Korinćanima 4,3.4 čitamo: „*Ako je i zastrto evanđelje naše, u onima je zastrto koji propadaju: u onima kojima bog ovoga svijeta oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja.*”

Sotona prikriva i zasljepljuje. A zasljepljen smisao može imati dva oblika. Prvo, da se određene stvari uopće ne vide. A neke

stvari bivaju „otkriveno-prikrivene“. Drugo, smisao može biti začaran. Time se misli da se na pogrešna mišljenja gleda kao na ispravna, tako da čovjek uopće ne primjećuje kako mu se lukavo podvaljuju. U svakom slučaju prikrivanje i zaslijepljivanje sprječavaju ispravan pogled.

Tekst nam kaže da se to događa nevjernima. Ono što nas može uplašiti jest da se to isto u načelu događa i tjelesnim kršćanima. Oni se nisu potpuno predali Kristu i zbog toga „bog ovoga svijeta“ može i njih zaslijepiti. Međutim, ja sam uvjeren da Sotona to isto pokušava i kod duhovnih kršćana jer je Isus rekao u Mateju 24,24: „... da, bude li moguće, zavede i izabrane.“

„Sotona ne samo da svijet drži u svojim rukama, već se njegove zablude kao kvasac šire i u takozvanim Crkvama našega Gospodina Isusa Krista.“⁷⁸

Isus u svojoj eshatološkoj propovijedi u Mateju 24 i 25, samo jedan jedini znak posljednjeg vremena spominje četiri puta: obmanu ili prijevaru. Njegino djelovanje je već sada jako izraženo, a u budućnosti će se još višestruko pojačati. Ali zbog zaslijepljenosti neće biti dovoljno, ili čak uopće neće biti prepoznata.

Jedno područje na kojem je obmana jako izražena jest poslušnost Božjoj volji, Božjoj riječi i božanskim propisima. Mnogi ma nije jasno koju vrstu poslušnosti Bog očekuje i želi od nas, te kako možemo biti poslušni. Tu se radi o poslušnosti vjere. To je posebna vrsta poslušnosti.

Što je poslušnost vjerom?

Postoji više načina da se objasni ovaj pojam, koji je tako snažno utjecao na apostola Pavla. Jedno je sasvim jasno: u svakom slučaju, to je poslušnost koja se točno pridržava uvjeta koje je Bog propisao za spasenje. Mi trebamo uspostaviti odnos potpunog povjerenja u Krista preko Duha Svetoga. Rezultat će biti moje spasenje zahvaljujući Kristovoj žrtvi. Moja predaja Isusu uključuje držanje zapovijedi silom Duha Svetoga. To nije poslušnost koja se postiže vlastitom snagom. Pavao je jasno iznio svoj stav protiv

78 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 414.

farizejske vjernosti Zakonu točnim držanjem zapovijedi, kojom se želi osigurati ulazak u nebesko kraljevstvo. Ali on također jasno daje do znanja da je poslušnost nužna za sve prave Kristove sljedbenike. Međutim, to je sasvim drugačija vrsta poslušnosti od židovske poslušnosti. To je radosno prihvaćanje spasenja u Isusu Kristu. On, Duh Sveti, u meni, Kristovom sljedbeniku, čini djela poslušnosti.

Ova poslušnost zasniva se na povjerenju jer dolazi iznutra, iz srca. Dennis Smith piše: „Ako netko živi u uskoj zajednici s Bogom preko Duha Svetoga, poslušnost će sasvim prirodno, sama po sebi, doći iznutra, iz srca, a da mi o tome ne moramo mnogo razmišljati.”⁷⁹ To je poslušnost koja postoji zahvaljujući božansko-ljudskoj suradnji. Na tu ćemo se temu vratiti poslije, uz nešto opširniji osvrt.

Bog je otkrio tajnu

Sažmimo tekst iz Rimljanima 16,25–27: po zapovijedi vječnoga Boga otkrivena je tajna da bi se uspostavila poslušnost vjere.

Po Božjem se nalogu ovom tajnom – Isus u nama – postiže poslušnost vjere. Poslušnost vjere je, dakle, poslušnost koja nastaje dobrovoljno, a počiva na vjeri, povjerenju i ljubavi. Mi ulazimo u odnos povjerenja s Bogom; zahvaljujući tom povjerenju i našoj spoznaji da su Njegovi propisi za naše dobro, odlučujemo se za tu poslušnost.

Vjera nas osposobljava za poslušnost

„Umjesto da nas oslobodi poslušnosti, upravo nas vjera, i samo vjera – čini dionicima Kristove milosti, što nas osposobljava da budemo poslušni.”⁸⁰

79 D. Smith, *40 Tage – Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Beč, 2012.), str. 31.

80 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 61.

U čemu je onda tajna?

Apostol Pavao nam kaže u Kološanima 1,25-27 o sebi: „*Njoj [crkvi] ja postadoh poslužiteljem po rasporedbi Božjoj koja mi je dana za vas da potpuno pronesem Riječ Božju – otajstvo pred vjekovima i pred naraštajima skriveno, a sada očitovano svetima njegovim.*“ Koja je to tajna? „Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!”

Tajna koja je bila sakrivena a koja je u međuvremenu otkrivena, jest ta da sâm Isus preko Duha Svetoga želi živjeti u nama. Tekst nam kaže da je to za nas nada slave. A to znači da nam je život u punini, koji je Bog planirao za nas u ovom sadašnjem i u onom vječnom životu u slavi, samo tako zajamčen i dostižan. U toj bliskoj vezi koju Isus preko Duha Svetoga može i želi imati s nama, pokazuje se velika Božja ljubav na sasvim drugačiji način. „Krist u nama” – to je srž ove tajne; u najširem smislu to je Evanđelje ili plan spasenja.

U Rimljanima 16,25.26 rečeno nam je da se zahvaljujući ovoj tajni uspostavlja i djeluje poslušnost vjere. To znači da mi zahvaljujući Kristu u nama ne samo možemo biti poslušni, nego i želimo.

Kako Isus prebiva u nama?

Kako dolazi do toga da Krist prebiva u nama, da živi u nama?

U Efežanima 3,16.17.19 piše: „*Neka vam dadne [Bog Otac] po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni ... da se ispunite do sve Punine Božje.*”

Ovdje se kaže sljedeće:

1. Mi preko Duha Svetoga dobivamo silu za izgradnju unutarnjeg čovjeka;
2. Krist prebiva u nama vjerom preko Duha Svetoga;
3. Time postajemo u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni. Ako Isus Krist prebiva u nama, On u nama razvija svoj karakter ljubavi. Biblija to naziva rodnom Duha (Galaćanima 5,22);

4. To čini da živimo dostojno Gospodina (vidi Ivan 10,10; Kološanima 1,9.10).

Ako je Krist u nama, to znači da sada možemo biti poslušni jer nam je to Krist omogućio. Ellen G. White piše: „Kada duša prihvati Krista, dobiva silu da živi Isusovim životom.”⁸¹

On prebiva u nama tek onda ako imamo potpuno povjerenje u Njega, ako Mu se potpuno povjerimo. Takva poslušnost zapravo je poslušnost vjere. Krist želi živjeti u nama svojim pobjedničkim životom.

U Galaćanima 4,19 nalazi se još jedna dragocjena misao. Pavao piše: „*Dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama.*”

Pavao se jako brinuo za to da Krist živi u vjernima. On piše: „*Dok se Krist ne oblikuje u vama.*” Koliko vremena čovjeku treba da u njemu nastane Kristovo obličje? Možda 16-17 godina? Ja mislim da apostol Pavao ipak time nagovještava proces. Dakle, ako se mi svakodnevno posvećujemo Kristu i svakodnevno se u vjeri molimo za Duha Svetoga, onda je Krist u nama, ali u tom međusobnom odnosu moramo rasti.

Nejasnoće

Nažalost, u vezi s poslušnošću postoje i neke nejasnoće. Kao prvo, želimo obratiti pozornost na ono osnovno što je Isus rekao o našem vjerskom životu: „... *bez mene ne možete učiniti ništa.*” (Ivan 15,5) To sasvim sigurno vrijedi i za ovo važno područje poslušnosti.

Kao drugo, pročitajmo izuzetne riječi Ellen G. White koje nam prenose osnovne aspekte poslušnosti: „Onaj koji pokušava zadobiti nebo svojim vlastitim djelima vršeci Zakon, pokušava nemoguće. Nijedan čovjek ne može biti spašen bez poslušnosti, ali ta djela poslušnosti ne trebaju dolaziti od njega samoga. Krist treba činiti u njemu, željeti i raditi ono što je po Njegovoj volji.”⁸²

81 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 314.

82 Ellen G. White, *Review and Herald*, 1. srpnja 1890.

Ovdje su nam predočene tri važne točke:

1. Nemoguće je zadobiti Nebo vlastitim djelima. To znači da smo u velikoj zabludi ako želimo svojim trudom, u smislu opravdanja djelima, nešto zaslužiti pred Bogom.
2. Poslušnost je neotuđivi dio života s Bogom. Tu smo mi kao Kristovi sljedbenici pozvani da živimo po Božjoj volji.
3. Naša poslušnost ne treba biti naš posao. Dakle, ona ne nastaje našom vlastitom silom, nego mora postojati želja da budemo poslušni preko Krista u nama.

Razmotrimo malo pobliže kako se to događa u praksi.

Nemoguće

Mnogi ljudi smatraju da moraju sasvim ili djelomično zaslužiti Nebo. Oni misle da moraju ići tim pogrešnim putem jer ne poznaju onaj divni put koji je Bog predvidio. Oni time pokušavaju nemoguće. Svaki onaj u kome ne živi Krist preko Duha Svetoga pokušava nemoguće i sasvim je svejedno slijedi li dugu ili kratku listu točaka poslušnosti.

Božja riječ nam kaže sasvim jasno da mi ne možemo biti spašeni vlastitim djelima (djelima Zakona), nego isključivo zahvaljujući vjeri u Boga. Rimljanima 3,28: „*Smatramo zaista da se čovjek opravdava vjerom bez djela Zakona*“ – ovdje ne piše „bez djela vjere“.

Poslušnost je nužna

S druge, strane Isus zahtijeva poslušnost. Njegove posljednje riječi upućene učenicima bile su: „*Učeci ih da drže sve što sam vam zapovjedio.*“ (Matej 28,20 – Šarić) Sasvim je jasno da se ovdje govori o poslušnosti. Božje zapovijedi, koje je Isus napisao svojom rukom i dao ih Mojsiju na Sinaju,⁸³ zahtijevaju od nas poslušnost. Ovo Božje očekivanje o kojem nam svjedoči Biblija, Ellen G. White sažima sljedećim riječima:

83 Vidi Helmut Haubeil, *Andreasbrief* br. 10; www.missionsbrief.de/Andreasbriefe.

„Svi Njegovi darovi obećani su pod uvjetom poslušnosti.“⁸⁴

U knjizi Isusove usporedbe, osim ovoga, piše i sljedeće: „Božji karakter je izražen Njegovim zapovijedima, i ako želiš biti u skladu s Bogom, načela Njegovog Zakona moraju postati temelj svakog tvojeg djelovanja. Krist nije umanjio zahtjeve Zakona. Nedvosmisleno jasnim riječima ukazao je na poslušnost kao uvjet za vječni život.“⁸⁵

Ivan nam pokazuje da poslušnost najbolje pokazuje poznamo li Boga: „I po ovom znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove čuvamo.“ (1. Ivanova 2,3) „Tko veli: ‘Poznajem ga’, a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine.“ (1. Ivanova 2,4) „I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.“ (1. Ivanova 3,24)

Poslušnost je također pokazatelj naše ljubavi prema Bogu: „Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi njegove nisu teške.“ (1. Ivanova 5,3)

Biblija nam pokazuje da je poslušnost znak prepoznavanja Crkve ostatka posljednjeg vremena. Otkrivenje 12,17 – Šarić: „... koji drže zapovijedi Božje.“ Otkrivenje 14,12 – Šarić: „... koji drže zapovijedi Božje.“

Charles Finney, najvjerojatnije najuspješniji propovjednik buđenja novijeg vremena, piše: „Buđenje je novi početak poslušnosti Bogu.“⁸⁶

Isto tako jasno želimo naglasiti riječi koje smo čitali u Poukama iz Biblije od 31. kolovoza 2011.: „Poslušnost nije sredstvo spasenja, nego sredstvo koje u životu spašenog jasno pokazuje rezultat i blagoslove spasenja.“

84 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 145.

85 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 391.

86 Citirano u: *Unser größtes Bedürfnis* (Werner E. Lange, Lüneburg, 2011.), str. 102.

Poslušnost u Kristu i zahvaljujući Kristu

Mi možemo biti poslušni samo zahvaljujući Kristu u nama, On jedini to može učiniti. Isus nam je u svojem zemaljskom životu bio pravi primjer poslušnosti. „*Iako je bio Sin Božji, po mucu naučio se je poslušnosti.*“ (Hebrejima 5,8 – Šarić)

Sljedeći redak kaže nam sasvim jasno: „*... i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja.*“ (redak 9)

Ovo potvrđuju Djela 5,32: Bog daje Duha Svetoga onima koji Mu se pokoravaju.

Znači li to da je naša poslušnost Božjim zapovijedima uvjet za spasenje? Ni u kojem slučaju. Naprotiv, ovdje se izražava ono što je Pavao uvijek naglašavao: da samo vjerom i poslušnošću Bogu možemo doći do spasenja. Onda će On preko svojega Duha djelovati na čudesan način da mi rado živimo onako kako On hoće.

To je upravo ono što Pavao piše u Rimljanima 8,3.4: „*Uistinu, što je bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela onemoćao, Bog je učinio: poslavši Sina svoga u obličju grešnoga tijela i s obzirom na grijeh, osudi grijeh u tijelu da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.*“

Trajno živjeti po Duhu Svetome

„Živjeti po Duhu“ znači trajno živjeti po Duhu Svetome. U ovom nam se tekstu sasvim jasno pokazuje da se poslušnost ispunjava u nama samo preko Krista i to u onima koji žive po Duhu Svetome. Bog je poslao svojega Sina da bi se pravednost koju zahtijeva Zakon preko Njega ispunila u nama. Obratimo pozornost na to da tekst ne kaže da se pravednost ispunjava preko nas, nego u nama.

Što Pavao kaže o svojem životu u Galaćanima 2,20? „*Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist.*“ Pavao ovdje sasvim jasno kaže da njegovim životom upravlja Krist.

U Ezekielu 36,27 Bog nam kaže: „*Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe.*“

Je li nam jasno što ovaj tekst kaže? Bog nam želi dati svojeg Duha i time želi od nas načiniti ljude koji žive po Njegovim za-

povijedima, želi da Mu snagom Duha Svetoga budemo poslušni. Osim toga, iz teksta vidimo jasno da mi postajemo poslušni zahvaljujući Duhu Svetom i Kristu. Tako nastaje poslušnost od srca. Bez ovakve zajednice mi možemo postići samo nedovoljnu izvanjsku poslušnost.

„Istina je da se ljudi mogu naoko besprijekorno ponašati i bez Kristove obnoviteljske sile. Želja za utjecajem u društvu i za poštovanjem drugih može nekoga navesti da živi urednim životom. Samopoštovanje nas može navesti da se naoko čuvamo zla. I sebično srce može činiti velikodušna djela.”⁸⁷

Može se dogoditi da želimo držati Božje zapovijedi zbog osjećaja odgovornosti ili jer se to od nas očekuje. O tome čitamo: „Čovjek koji pokušava držati Božje zapovijedi zato što osjeća da mu je to dužnost – zato što se to od njega zahtijeva – nikad neće upoznati radost poslušnosti. On i nije poslušan! Kad netko Božje zahtjeve smatra obvezom, teretom, zato što se protive njegovim sklonostima, možemo znati da taj čovjek ne živi pravim kršćanskim životom. Istinska je poslušnost posljedica načela koje djeluje iznutra.”⁸⁸

Kako Krist živi u nama?

Prisjetimo se: prvom osnovnom i potpunom predajom života nastaje veza s Isusom. On na tu predaju odgovara novorođenjem: „*morate se ponovo roditi*” (Ivan 3,1.21). Ovaj od Boga poklonjeni novi život održava se u svakidašnjem obnavljanju veze s Kristom. A to je povezano s našim svakidašnjim posvećenjem, kao i svakidašnjim molitvama vjere za novo ispunjenje, osvježene Duhom Svetim. Na taj način Isus živi u nama. „*Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu ... da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim.*” (Efežanima 3,16.17)

87 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 58.

88 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 97.

Ispitajte se je li Krist u vama

Božja riječ od nas zahtijeva da ispitamo sami sebe, je li Krist u nama: „*Same sebe ispitajte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste pravi.*“ (2. Korinćanima 13,5)

Bog želi da mi poznamo svoje duhovno stanje. Kada nismo „pravi“? Naša ispravnost je omogućena zahvaljujući Kristu u nama ako smo ispunjeni Duhom Svetim. Nasuprot tome, ako nismo ispunjeni Duhom Svetim, nismo „pravi“. To stanje Biblija naziva tjelesnošću. Kada naš automobil nije ispravan? Naravno, kada nije u voznom stanju ili kada ostane bez goriva. Što tada činimo? Možemo ga gurati ili nabaviti gorivo. Naravno da ćemo nabaviti gorivo. Bez Isusa u srcu, naša poslušnost se može usporediti s guranjem automobila bez goriva.

Je li nam sada jasnije koliko značenje Isus ima za našu vjeru i naš život? Isus je za nas nezamjenjiv. „Tko ima Sina, ima život.“ (1. Ivanova 5,12) „*Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni.*“ (Ivan 14,6)

Isus nam je potreban. Bez Njega nam nema spasenja ni života u punini ovdje, kao ni onog vječnog.

Je li nam sada jasnije kako nastaje poslušnost? Svojom svakidašnjom predajom i stalnim pozivanjem Duha Svetoga mi pokazujemo Isusu svoju spremnost da On u nama izgradi poslušnost. To možemo dobro razumjeti ako pročitamo tekst u 1. Korinćanima 1,30: „*Od njega [Boga] je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama postao mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje.*“ Sve to Isus želi i može nam učiniti. Ako se kaže da nam je Isus postao posvećenje, onda to sasvim jasno znači da nam je On to postao zato da bismo mi mogli živjeti u poslušnosti.

Kada se spašavamo?

Zašto je važan odgovor na ovo pitanje? Ako sam ja već spašen, onda je jasno da je moja poslušnost posljedica, a ne uzrok mojeg spasenja. Ono se događa u vrijeme moje prve osnovne i potpune predaje Isusu Kristu. Zbog toga u Efežanima 2,8.9 piše:

„Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao.“

Kada je apostol Pavao pisao Efežanima, rekao im je da su oni već spašeni. Ali u Rimljanima 8,24 napisao je: *„Ta u nadi smo spašeni.“* Dakle, imamo slobodu ostati kod Boga ili otići od Njega.

Jasno je da se naše spasenje (u nadi) zasniva samo na jednom: ostajanju u Kristu do kraja našeg života ili do Njegovog drugog dolaska. Mi smo spašeni *„po vjeri“* (Efežanima 2,8), a nakon toga moramo ostati u vjeri. *„Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite.“* (Kološanima 2,6) Dakle, važno je ostati u potpunoj predaji Kristu. O tome Dennis Smith piše: *„Ostati u Njemu nije nam postavljeno kao uvjet da bismo se radovali spasenju. Više je to naša suglasnost da On djeluje za nas, u nama i preko nas.“*⁸⁹

Zašto je naša potpuna predaja dobra i potrebna?

Recimo odmah na početku: zato da bismo se oslobodili tiranije našeg „ja“, jer je naše „ja“, zapravo, uzrok naših problema. Zbog toga jedna izreka glasi: *„Svaki čovjek je sâm sebi najveći problem.“* Naše „ja“ je uvredljivo, povredljivo, ono se ljuti, želi ostvariti svoj cilj, zavidno je itd. Značenje predaje Kristu opširnije je objašnjeno u poglavlju „Predaja Kristu“ i izvrsno objašnjeno u knjižici *Put Kristu* u 5. poglavlju. (Ovo je poglavlje u njemačkom izdanju prevedeno kao „Predaja“, dok je kod nas prevedeno kao „Posvećenje“. Zato je bilo potrebno ovdje objasniti da se radi o istom poglavlju. Prim. prev.)

„Bog nas želi iscijeliti, osloboditi. Ali budući da to zahtijeva potpunu promjenu, obnovu cijelog našeg bića, moramo se potpuno predati Njemu.“ „On postavlja pred nas visinu blagoslova do koje nas želi uzdići svojom milošću. Poziva nas da Mu se predamo kako bi mogao izvršiti svoju volju u nama, a nama prepušta da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni robovanja grijehu i uživati uzvišenu slobodu Božjih sinova.“⁹⁰

89 Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung* (Beč, 2013.), str. 60.

90 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 43,44.

Život pod vlašću našeg „ja“ život je u ropstvu grijeha. Nasuprot tome je Kristov život u nama, život veličanstvene slobode Božje djece. Zbog toga je važna naša predaja. Svaki lončar može oblikovati samo onu glinu koja mu je u rukama.

Nakon predaje najvažnije je ostati u Kristu, jer ako ostanemo u Njemu, naše se spasenje nastavlja u vječnost, naravno nakon Kristovog drugog dolaska, u sasvim drugoj dimenziji.

Biblijska poslušnost

Kod biblijske se poslušnosti ne radi o zaslugama ili opravdanju djelima. Ne, to je logična posljedica mog povjerenja u Boga, moje predaje, mog spasenja, odnosa prema Kristu. Biblijska poslušnost novorođenog kršćanina, koji je ispunjen Duhom Svetim, nije ništa drugo nego ljubav prema Bogu koja se pokazuje na djelu. Poslušnost u sili Duha Svetoga donosi zadovoljstvo, čak oduševljenje, kako to možemo pročitati kod Ellen G. White:

„Svaka prava poslušnost dolazi iz srca. To znači cijelim srcem raditi s Kristom. Ako želimo, On će se tako izjednačiti s našim mislima i ciljevima, tako dovesti naše srce i um u sklad sa svojom voljom da ćemo slušajući Njega, postupati po svojim prirodnim poticajima. Volja, očišćena i posvećena, naći će svoje najuzvišenije zadovoljstvo u službi Njemu.“⁹¹

Mora nam biti sasvim jasno da mi svojom silom ne možemo biti poslušni. U knjizi *Patrijarsi i proroci* Gospodin nam kaže:

„... oni nisu imali istinsku predodžbu o Božjoj svetosti, o veličini grijeha u vlastitim srcima, njihovoj potpunoj nesposobnosti da sami poslušaju Božji Zakon...“⁹²

Mi ne možemo držati Božje zapovijedi svojom silom. Tajna poslušnosti ogleda se u Isusovom boravku u nama po Duhu Svetome. Ako volimo Isusa i imamo povjerenje u Njega, ako On po Duhu Svetome prebiva u nama, poslušnost nam donosi veliko zadovoljstvo. Ako je Isus u nama, On utječe na to da Njegov Zakon imamo u srcu.

91 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 668.

92 Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 371.

Kako se praktično ostvaruje poslušnost kad je Isus u nama?

Prije nego što prijedemo na ovu temu, želim ponoviti citat Ellen G. White koji nam pokazuje smjer djelovanja. „Onaj tko pokušava zadobiti Nebo svojim vlastitim djelima time što drži Zakon, pokušava nemoguće. Nijedan čovjek ne može biti spašen bez poslušnosti, ali ta djela poslušnosti ne dolaze od njega samoga. Krist treba činiti u njemu da želi i radi ono što je po Njegovoj volji.“⁹³

Čudo poslušnosti na svadbi

Svima nam je poznat izvještaj sa svadbe u Kani, na kojoj je Isus učinio svoje prvo čudo. On je pretvorio vodu u vino – bilo je to neprevrelo vino, koje mi danas nazivamo groždani sok. Što se tamo dogodilo? Marija, Isusova majka, čula je da je nestalo vina i o tome je obavijestila Isusa. Ali Isus nije reagirao onako kako je ona očekivala. Usprkos tome, smatrala je da će se On na neki način pobrinuti za rješenje problema jer je rekla slugama: „... što god vam rekne [Isus], učinite!“ Marija je time potaknula u slugama povjerenje prema Isusu. Kad im je Isus nakon toga rekao: „Napunite posude vodom“, oni su to učinili. Onda im je rekao: „Zagrabite sada i odnesite ravnatelju stola“, i oni su to učinili.

Ovdje možemo zaključiti da su sluge, pošto su stekli povjerenje u Isusa, odlučili dragovoljno izvršiti Njegov nalog. Drugačije rečeno: njihova spremnost i njihova odluka bile su prepoznatljive po postupcima kojima su pokazali poslušnost čineći ono što im je rečeno. Isus je od vode načinio napitak izvanrednog okusa. To je bilo Njegovo prvo čudo.

Pogledajmo pojedinačne korake.

- ▶ Marija je svojim savjetom u slugama izgradila povjerenje prema Isusu.
- ▶ Sluge su pokazali povjerenje i spremnost time što su učinili ono što im je Isus naredio.
- ▶ U pretvaranju vina u vodu ni Marija ni sluge nisu imali udjela. Čudo je učinio sâm Isus.

93 Ellen G. White, *Review and Herald*, 1. srpnja 1890.

Ali bi li se čudo dogodilo i bez svih ovih pripremnih koraka? Dakle, važno je da smo poslušni Isusu. Također je važno da Mu svoju volju i odluke stavimo na raspolaganje i time praktično pokažemo svoju poslušnost. Ako to činimo, Isus – i to On sâm – može učiniti čudo. Također, On sâm čini i čudo poslušnosti u nama. Na taj način dolazi do poslušnosti vjere. Isus nam je dan od Boga za mudrost, pravednost, posvećenje i spasenje (1. Korinćanima 1,30). Naša odluka da prihvatimo Njegovu volju i pripremnici koraci poslušnosti ključ su za ostvarenje čuda poslušnosti, koja Isus čini u našem životu.

Božansko-ljudska suradnja

Ovdje će nam od velike pomoći biti jedan opis iz knjige *Izraelski proroci i kraljevi*:

„Dok je Bog djelovao na Daniela i njegove prijatelje da hoće i čine kao što mu je ugodno, oni su gradili svoje spasenje (Filipljanima 2,13). Time se na djelu otkrilo načelo bez kojega se ne može postići nikakav istinski uspjeh. Ljudski naponi lišeni božanske snage ne vrijede ništa; bez ljudskog nastojanja ni božanski naponi kod mnogih ništa ne mogu postići ...

Udjeljujući svojega Duha, Bog će poduprijeti svaku dobru namjeru, svaku plemenitu odluku. Oni koji hode putem poslušnosti, naići će na mnoge prepreke. ... Njegovom snagom oni mogu svladati svaku kušnju i pobijediti svaku teškoću.”⁹⁴

„Božja je namjera da Njegova božanska sila surađuje s ljudskim naporima.”⁹⁵

Mark Finley je napisao: „Djelovati zajedno s Bogom najveće je zadovoljstvo i ispunjenje.”⁹⁶

94 Ellen G. White, *Izraelski proroci i kraljevi*, str. 487.

95 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg 2006.), str. 8.

96 Mark Finley u svojoj knjizi *Entscheidung*.

Koji je udio čovjeka, a koji udio ima Isus u nama?

1. Radi se o našem povjerenju u Isusa, koji u nama djeluje da želimo i činimo što Mu je ugodno. On u nama stvara povoljno ozračje da činimo Njegovu volju, tako da mi znamo što trebamo činiti, ali On čeka na našu odluku da to provede.
2. Isključivo je na nama da donesemo odluku hoćemo li prihvatiti Božju volju. Tu Bog u potpunosti poštuje našu osobnost i našu slobodnu volju; On može djelovati tek nakon naše odluke i On čeka na nju.
3. Naša je zadaća da svoju odluku za Isusa koju smo donijeli učinimo vidljivom i da je izrazimo djelima poslušnosti. Ova djela koja ukazuju na našu poslušnost mogu po opsegu biti vrlo različita. O tome će poslije biti još nekih primjera.
4. Tada Bog sâm preuzima najvažniji dio na sebe i zahvaljujući našem povjerenju i pripremi, pomaže nam u ispunjavanju naših obveza. Pritom ne smijemo zaboraviti da je moja odluka i moja poslušnost postignuta božanskom silom, a ne mojom, što je velika razlika. Moj dio učinjen je u božanskoj sili ako Isus Krist preko Duha Svetoga prebiva u meni. To čini poslušnost radosnom bez obzira na to radi li se o manjim ili većim stvarima.

Pitanja

Postoje različita shvaćanja o tome kako dolazi do toga da postajemo poslušni. Neki zastupaju stav da je to rezultat božansko-ljudske suradnje; drugi kažu da Bog, to jest Krist, sve čini sam. Kako se to podudara? Mnogi su i u Isusovo vrijeme smatrali da je dovoljno samo prihvatiti istinu. O tome čitamo u knjizi *Isusov život*: „Najveća obmana ljudskog uma u Kristove dane bilo je mišljenje da samo pristajanje uz istinu donosi pravednost.”⁹⁷

97 Ellen G. White, *Isusov život*, str. 309.

Bog ne očekuje od nas da pasivno prihvaćamo Njegovu volju, nego očekuje da na nju reagiramo. Dakle, očekuje našu povratnu reakciju. To znači da s Kristom u srcu donosimo pozitivne odluke i da ih zatim provedemo u djelo. „Mi smo izabrani da uzmemo sve oružje Božje i da se borimo u dobroj borbi vjere, izabrani smo zato da upotrijebimo sredstva koja nam je Bog stavio na raspolaganje. Mi smo izabrani za postojanu vjeru.”⁹⁸

„Neka nitko ne iznosi mišljenje prema kojem čovjek ne treba činiti ništa ili treba učiniti tek malo u velikom djelu pobjede nad svojim grijesima jer Bog ne čini ništa za čovjeka bez njegove suradnje. ... Od prvog do posljednjeg koraka, čovjek mora biti Božji suradnik. Nikada i nikoga nemojte navesti da pomisli kako čovjek treba učiniti samo malo ili ništa; umjesto toga, učite ljude da surađuju s Bogom kako bi uspješno pobijedili svoje grijeh.”⁹⁹

Kada uključimo svoju odluku i sve pripremne korake, onda je sasvim jasno da je to rezultat suradnje Boga i ljudi, iako se čak i svi pripremni koraci vrše tek ako je Isus preko Duha Svetoga u nama. Prema mojem osobnom uvjerenju, to je pravi pogled, tu Bog pokazuje da potpuno poštuje čovjeka i ne djeluje bez njegovog pristanka. I taj svoj pristanak čovjek treba pokazati vidljivo djelima poslušnosti. Jasno je također da je Bog preuzeo na sebe odlučujući dio. Mi moramo uzeti u obzir sve faze ovakvog događanja, a time i obje strane (Boga i čovjeka) na zajedničkom poslu.

Dobar primjer božansko-ljudske suradnje imamo u borbi Izraelaca i Amalečana u pustinji (vidi Izlazak 17,8–16). Jošua se borio sa svojom vojskom, ali pobjeda je došla zato što se Mojsije molio uz pomoć Arona i Hura.

RAZLIČITI STUPNJEVI POSLUŠNOSTI

Marija, Isusova majka

Kada je anđeo Gabriel Mariji najavio Isusovo rođenje, ona je samo izrazila svoju suglasnost s Božjom voljom. Rekla je: „Evo službenice Gospodnje; neka mi bude po tvojoj riječi.” (Luka 1,38)

98 Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, str. 453.

99 Ellen G. White, *A New Life*, str. 38,39.

Više od toga nije mogla učiniti, osim da u potpunom povjerenju čeka Božje djelovanje. Dakle, za nju je u tom trenutku bila važna samo suglasnost. Ovo prihvaćanje Božje volje njoj je donosilo velike promjene i, ljudski gledano, veliki rizik. Vidimo da je Marija živjela u potpunoj predaji.

Deset gubavaca

Vikali su: „*Isuse, Učitelju, smiluj nam se!*“ Isus je vidio njihovo povjerenje i odgovorio im je: „*Idite, pokažite se svećenicima! I dok su išli, očistiše se.*“ (Luka 17,13.14)

Ovi ljudi su pokazali povjerenje i svoju odluku time što su odmah krenuli. Isus ih nije poštudio hodanja. Jesu li ozdravili hodanjem? Nisu! Oni su ozdravili jer ih je Isus iscijelio na osnovi njihovog povjerenja koje su pokazali poslušnošću. U svojem ozdravljenju oni nisu imali nikakav udio. Ipak je njihovo povjerenje i pokazivanje tog povjerenja praktičnom poslušnošću bilo ključ da Isus može učiniti čudo na njima. Ali je to čudo učinio On sam.

Naamanovo izlječenje

Sigurno se sjećamo Naamanovog izlječenja od gube. Božji nalog preko njegovog sluga Elizeja glasio je: „*Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu i tijelo će ti opet biti čisto.*“ (2. o kraljevima 5,10) Naamana je ovaj nalog naljutio, tako da je tek na nagovaranje svojih slugu stekao dovoljno povjerenja da poslušna i učini ono što mu je rečeno. Bog ga nije poštudio odlaska na Jordan i ulaska u rijeku. Nakon sedmog ulaska Naaman je bio izliječen od gube. Je li ga sedmostruko uronjavanje izliječilo? Nije! Praktična poslušnost, kao rezultat njegove slabe vjere pokrenula je božansko izlječenje. Ovdje ponovno vidimo da određeni stupanj povjerenja u Boga i praktične poslušnosti vode k Božjim čudima. U ovom čudu on nije imao udjela, ali se ono ne bi dogodilo da nije bilo njegovih pripremnih koraka.

Rudi i Maria Anne Hirschmann

U Großdinghartingu kraj Bad Aiblinga živio je nakon Drugoga svjetskog rata mladi bračni par koji je upravo bio kršten u Adventističkoj crkvi. Maria Anne očekivala je svoju prvu bebu i morala je iz zdravstvenih razloga dati otkaz u školi, gdje je radila kao učiteljica. Rudi je tražio radno mjesto i zbog toga je tjednima uzalud putovao u München. Njihova ušteđevina polako se topila dok im je na kraju ostalo šest maraka. Imali su još nešto novca u jednoj omotnici, koji je pripadao Bogu. To je bila desetina koju su oni stavili na stranu. Što da rade? Maria Anne je rekla: „Rudi, kada potrošimo sav svoj novac, doći ćemo u kušnju da uzmemo Božji novac. Zato će biti najbolje da ga ne držimo u kući. Kada ujutro kreneš vlakom u München, ponesi ga sa sobom i predaj ga blagajnici Unije.“ Tako su i učinili. On je novac dao blagajnici, a ona ga je, naravno, pitala: „Kako ste?“ I on joj je ispričao: „Pričekaj trenutak.“ Kratko je telefonirala i onda mu je rekla: „Mislim da smo ti našli posao. Idi na ovu adresu i pitaj za gospodina Bauera.“ Nakon pola sata on je već bio primljen na posao. Ovaj bračni par je dao desetinu iako su bili bez novca. Oni su svoje povjerenje u Boga pokazali praktičnom poslušnošću, a tada je Bog djelovao.¹⁰⁰

Turistička agencija na otoku Guam

Jedan bračni par koji je imao turističku agenciju na otoku Guam, obratio se Bogu. Prvo se krstila supruga, a suprug ju je slijedio u siječnju 2004. godine. Uz mnoge molitve pripremali su se za svetkovanje subote. Otkazali su svim hotelima svoje usluge za subotu. Zatim su objasnili razloge svojeg otkazivanja putničkim agencijama, hotelima i trgovcima, a ovi su im rekli da će ubuduće morati surađivati s konkurentskim tvrtkama. Njihovi zaposlenici bili su vrlo zabrinuti za svoja radna mjesta jer je ova odluka izgledala kao smrtna presuda agenciji. Neka nam naš brat sam ispriča kako je bilo dalje: „Dobro se sjećam prve subote kada je naša agencija ostala zatvorena. U petak uvečer smo na telefonu uključili automatsku sekretaricu radi očekivanih rezervacija. Ove

100 Helmut Haubeil – *Predigtmappe* # 156 – Maria Anne Hirschmann.

prve neradne subote vrijeme se sasvim neočekivano promijenilo i cijeli dan je pljuštala kiša. U subotu uvečer ustanovili smo da je naša automatska sekretarica bila puna rezervacija za nedjelju. I svih sljedećih šest mjeseci vrijeme se ponašalo prema istom obrascu: u petak je bilo lijepo vrijeme, u subotu je padala strašna kiša i u nedjelju je opet bilo lijepo vrijeme. Bog se pobrinuo za nas." Naš brat nabraja daljnja čuda u vezi s ovim slučajem, koja mi radi prostora ne možemo ovdje sva opisati. (Iskustvo je opširno opisano u časopisu *Missionsbrief*, br. 40 – ožujak/travanj 2014.)¹⁰¹ Povjerenje i postupci pripreme bili su zadatak naše braće, a sva čuda koja su slijedila mogao je učiniti samo Gospodin.

Razmišljajmo malo o tome:

„Kad ljudska volja surađuje s Božjom voljom, postaje svemoćna. Neka se sve što treba činiti po Njegovoj zapovijedi učini u Njegovoj snazi. Sve Njegove zapovijedi istodobno osposobljavaju da se zapovijed i izvrši.“¹⁰²

Na poslušnosti počivaju bogati Božji blagoslovi. A poslušnost je u osnovi samo život s povjerenjem i u predaji Bogu.

Zašto je poslušnost za naše vlastito dobro?

Bog je tako isplanirao da poslušnost bude za naše dobro. U Jeremiji 7,23 piše: „*Slušajte glas moj, pa ću ja biti vaš Bog, a vi ćete biti moj narod. Idite putem kojim vam zapovjedih, da vam dobro bude.*“

Svaki liječnik će nam reći da lijek pomaže samo onda ako se savjesno primjenjuje. To znači da moramo slušati liječnika da bismo ozdravili. Koliko god bio dobar, nijedan liječnik ne može pomoći nekom bolesniku ako on ne poštuje njegove upute.

To znači da poslušnost nije samo logična posljedica mojeg povjerenja i predaje, nego je izrazito u mojem vlastitom interesu jer su sva božanska načela dana za naše dobro.

101 Steve Kasperbauer, *Gott ist treu* (Copyright Brigitte Kinder, Braunau, 2013.) – knjiga se može dobiti kod *Adventist Book Center*: www.Adventistbookcenter.de.

102 Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 333.

Kako je ono bilo sa zmijom od mjedi (Brojevi 21,4-9)? Ako su ljudi u skladu s Božjom uputom pogledali u zmiju, ozdravljali su. Je li okretanje glave izazvalo ozdravljenje? Naravno da nije. Oni su ozdravljali jer su tim pogledom pokazali povjerenje u Boga, a onda ih je On iscijelio – to je samo Njegovo djelo. Poslušnost je i ovdje bila za njihovo dobro.

„Vjerom Noa ... predano sagradi korabljju na spasenje svoga doma. Time osudi svijet i postade baštinikom vjerničke pravednosti.” (Hebrejima 11,7) Gradnja korablje bila je posljedica Noine vjere i on je pokazao da je njegova vjera prava. Svu svoju imovinu i sve svoje vrijeme uložio je u ostvarenje tog projekta. I sigurno se zbog toga nije pokajao. Zar njegova poslušnost nije bila izrazito za njegovo dobro? On to nije znao unaprijed, ali se nadao. Pritom nam je svakako jasno da se gradnja korablje također odvijala pod Božjim vodstvom i Njegovom silom.

Jednostrani pogledi

Nažalost, danas se na Božja načela gleda potpuno jednostrano. O Božjem zakonu misli se samo kao o zapovijedima, često samo u smislu ograničenja kojima se treba samo pokoravati. Pritom su Božji zakon najprije Njegova obećanja koja su upućena nama. Božje naredbe pokazuju nam što On može učiniti u našem životu ako smo povezani s Njim povjerenjem i ljubavlju. Božji zakon je Zakon blagoslova.¹⁰³ Poslušnost je, jednostavno rečeno, stav kojim božansku mudrost i silu možemo imati u svojem životu. Ako na poslušnost gledamo iz ove perspektive, onda nas ona više neće plašiti, nego će nam donositi radost.

Poslušnost kao Božji dar

„Ako Isus ostvaruje poslušnost u nama, to znači da je poslušnost Božji dar. Kada poslušnost shvatimo kao dar, to nam pomaže da izbjegnemo dvije opasnosti: prva je zabluda o 'jeftinoj milosti', a druga prijevarena legalizma.

¹⁰³ Andrews Study Bible, str. 767, o Psalmu 119,38.

Pod pojmom 'jeftina milost' najčešće se podrazumijeva tvrdnja da je čovjek spašen ako prihvati Krista i da poslušnost više nije potrebna jer je Zakon ukinut, a mi Ga, osim toga, ionako ne bismo mogli držati. To izgleda sasvim logično s gledišta tjelesnog čovjeka. Ali u Božjoj sili mi možemo i želimo biti poslušni. Shvaćanje da se držanjem Zakona može zaslužiti spasenje velika je zabluda, a osim toga, ako se prihvati ozbiljno, veliki je teret. Ako Isus našom odlukom i našom voljom ostvaruje poslušnost u nama, tada vidimo da je poslušnost vrlo važna i postaje jasno da naša poslušnost nema karakter zasluga jer smo je dobili kao poklon."¹⁰⁴

Poslušnost je nužna kao rezultat i plod naše veze s Bogom i rezultat spasenja, ali nikako nije uvjet spasenja. Svaki čovjek može doći k Isusu bez ikakvih uvjeta, onakav kakav jest, ali nitko ne može ostati onakav kakav jest. Ili možda mislimo da jedan lopov kada se obrati – dakle, bude spašen – može i dalje slobodno nastaviti sa svojim starim načinom života?

Trebamo se predati u Božje ruke

Važno je da se mi oslobodimo sami sebe i svojih planova i sve povjerimo Božjem vodstvu. Ne smijemo sami sebe smatrati toliko važnim. To vrijedi za sve stvari, jer ništa ne trebamo zadržati za sebe. Je li potrebno da nešto zadržim za sebe ako sve to mogu predati u Božje ruke? Bi li to bilo mudro?

Ako želimo da se Gospodin brine za nas, da zadovoljava naše potrebe, da nas štiti od neprijatelja, da nas vodi najboljim putovima, onda je sasvim logično da moramo slušati Njegov glas i hoditi onim putovima koje On za nas izabere.

„Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.“ (Izreke 3,5,6)

Ovaj savjet mi danas možemo dobro razumjeti. Mnogi vozači koriste se nekim navigacijskim sustavom. Mi se oslanjamo na bolji pregled koji ima naš navigacijski sustav, ali naš razum zbog toga nije isključen. On je usprkos tome nužan jer vožnja ipak

104 Pouke iz Biblije, 31. ožujka 2011.

ostaje naš zadatak. A mi smo povezani s „vođom“ koji ima mnogo bolji pregled i kaže nam gdje trebamo skrenuti ili zbog nekog zastoja u prometu koristiti zaobilaznicu; ili nas možda upozorava da prebrzo vozimo itd. Mi na osnovi Gospodnje milosti imamo pravo prolaziti kroz život koristeći se „božanskom navigacijom“. Zbog toga je važno da se cijelim srcem oslonimo na našeg divnog nebeskog Vođu koji nam daje razum. On obećava da će nas voditi ispravno, i to nam čak jamči svojim ugledom. „*Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega.*“ (Psalam 23,3) I ovdje je također poslušnost za naše dobro.

Zbog pokoravanja božanskim zakonima, bez obzira na to radi li se o prirodnim ili duhovnim zakonima, kod svakog čovjeka se pokazuju dobri rezultati. ako su poslušni Božjim zakonima onda nisu nevjerni... Ja to nazivam prirodnim blagoslovom. Ali se i na duhovnom području poslušnošću događa mnogo toga, sve do pravih čuda. To nazivam natprirodnim blagoslovom.

Povjerenje i poslušnost međusobno se obogaćuju. „*Vidiš: vjera je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera usavršila.*“ (Jakov 2,22) Povjerenje u Boga potpomaže poslušnost, a poslušnost potpomaže naše povjerenje u Boga.

Ovdje želim ponoviti prigodan citat Dennisa Smitha: „Ako netko živi u uskoj vezi s Bogom po Duhu Svetome, poslušnost će sasvim prirodno, sama po sebi, doći iznutra iz srca, bez da mi o tome puno razmišljam.“¹⁰⁵

Ako poslušnost shvatimo ispravno, onda ćemo također ispravno razumjeti i divne izjave o Božjem zakonu u Psalmima (posebno u Psalmima 19 i 119). Oni nam pokazuju da posvećenje, spasenje i Zakon idu zajedno. Svaka spašena osoba visoko će cijeniti Božji zakon i pod vodstvom Duha Svetoga, s Isusom u srcu, njegovat će radosnu poslušnost. Ja mislim da nijedan tjelesni kršćanin ne može razumjeti izjave psalmista u Psalmu 119. Vjerojatno ih smatra pretjeranim. Dok se duhovni kršćanin, nasuprot tome, može u potpunosti poistovjetiti s onim što psalmist piše.

105 D. Smith, *40 Tage – Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu* (Beč, 2012.), str. 31.

Rasti u poslušnosti vjerom

Bog nam je poručio: „Ako mi u poslušnosti iz dana u dan hodimo u Gospodnjem svjetlu, naš unutarnji čovjek će napredovati dok ne uzrastemo do savršene visine Kristove.“¹⁰⁶

Koliku poslušnost Bog očekuje?

Koliku poslušnost Isus želi izgraditi u nama? Malo, mnogo ili potpunu poslušnost?

U Mojsijevom životu u vezi s tim imamo dobar primjer. O tome čitamo u Izlasku 4,24-26. U Midjanskoj pustinji dobio je nalog da izvede Izrael iz Egipta. „Na putu iz Midjana Mojsije je primio zapanjujuće i strašno upozorenje o Gospodnjem nezadovoljstvu. Pred njim se pojavio anđeo u prijetećem stavu, kao da će ga odmah uništiti. Nije dobio objašnjenje, ali Mojsije se sjetio da je zanemario jednu od Božjih zapovijedi. Popuštajući nagovorima svoje žene on je zanemario izvršiti obred obrezanja na svom najmlađem sinu.“¹⁰⁷ Tada je dječak odmah bio obrezan. „Anđeo je tada dopustio Mojsiju da nastavi put. Zbog zadaće koju je trebao obaviti pred faraonom, Mojsije se trebao naći u velikoj opasnosti i samo su anđeli mogli sačuvati njegov život. Ali dok je živio zanemarujući poznatu dužnost, on nije bio siguran jer ga Božji anđeli nisu mogli štititi.“¹⁰⁸ Sada je na redu pouka za nas; u *Patrijarsima i prorocima* čitamo sljedeće: „U vrijeme nevolje, pred sam Kristov dolazak, pravednike će spasiti služba nebeskih anđela, ali za prijestupnike Božjeg Zakona neće biti zaštite. Anđeli ne mogu zaštititi one koji zanemaruju jednu od božanskih uredbi.“¹⁰⁹

Za našu je zaštitu, za našu sreću i za naše dobro da poštujemo sve Božje zapovijedi. Znamo da su Adam i Eva morali napustiti Božje kraljevstvo zbog jednog grijeha.

Ovdje imamo jasan odgovor na pitanje koliku poslušnost Bog očekuje. Sasvim je razumljivo da Bog očekuje poslušnost u sve-

106 Ellen. G. White, *Poruka mladim kršćanima*, str. 15.

107 Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 256

108 Isto

109 Isto

mu kada imamo na umu da je ta poslušnost koju Isus čini u nama za naše dobro u svim stvarima. Isus želi i u nama tako vjerno ispuniti Božju volju kao što je to činio i u svojem zemaljskom životu. Za vrijeme Njegovog zemaljskog života, Njegov stav bio je: „Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.“ (Psalam 40,9) A svojim učenicima je rekao: „... kao što sam i ja održao zapovijedi Oca svojega ...“ (Ivan 15,10) Osim toga, ako potpuna poslušnost znači i potpunu sreću, život u punini sada i u vječnosti, onda je sasvim jasno da je svako umanjeње poslušnosti gubitak blagoslova. Svi oni koji su u Božjem kraljevstvu i koji će biti u njemu, njegovat će radosnu poslušnost Bogu u svemu. Time će među svim stvorenjima biti osigurani ljubav i sklad.

Završna misao

U Jeremiji 7,23 nalazi se sažetak cijele ove teme. Te su riječi bile upućene Izraelcima pri izlasku iz Egipta: „*Slušajte glas moj, pa ću ja biti vaš Bog, a vi ćete biti moj narod. Idite putem kojim vam zapovjedih, da vam dobro bude.*“ Ovdje nam Gospodin daje dragocjeno obećanje. Što nam On to obećava ako budemo poslušni Njegovoj riječi? „*Ja ću biti vaš Bog, a vi ćete biti moj narod.*“ Ali On još dodaje i da će nam biti dobro ako budemo išli putem kojim nam je On zapovjedio. Ovaj tekst možemo koristiti kao obećanje u molitvi za poslušnost od srca.

Apostol Ivan

Divan rezultat poslušnosti u vjeri možemo vidjeti u životu Ivana, Isusovog učenika. O tome u knjizi *Put Kristu* piše: „Iz dana u dan Krist je sve više privlačio njegovo srce, sve dok on nije, ispunjen ljubavlju prema Učitelju, izgubio sebe iz vida. Njegova gnjevna i častoljubiva narav došla je pod utjecaj Kristove preobražavajuće sile. Preporučajući utjecaj Svetoga Duha obnovio je njegovo srce. Sila Kristove ljubavi preobrazila je njegov karakter. To je prava posljedica sjedinjenja s Isusom. Kad Krist boravi u srcu, sva narav se mijenja. Kristov Duh i Njegova ljubav omekšavaju srce, obuzdavaju dušu i uzdižu misli i želje prema Bogu i Nebu.“¹¹⁰

110 Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 73.

Ellen G. White piše: „Gospodin je odredio da svaka duša koja je poslušna Njegovoj Riječi ima Njegovu radost, Njegov mir i Njegovu postojanu silu.”¹¹¹

Moja je želja i molitva da svi vjerni dožive veliku radost u poslušnosti vjere.

Neka nam Bog daruje velike pobjede u našoj poslušnosti vjere u Isusu Kristu i Duhu Svetome u nama. „*Tko čini volju Božju, ostaje dovijeka.*” (1. Ivanova 2,17)

„*Al` ljubav Jahvina vječna je nad onima što ga se boje ... nad onima što njegov Savez čuvaju i pamte mu zapovijedi da ih izvrše.*” (Psalam 103,17.18)

¹¹¹ Ellen G. White, *In Heavenly Places*, str. 53 (<https://egwwritings.org/>).

PRIVLAČNA VJERA U ISUSU KRISTU

Što je temelj privlačne vjere?

Kako se postiže jedinstvo među vjernicima?

Što čini našu vjeru privlačnom za našu obitelj i svijet?

Kako buđenje pokreće misionarski rad?

Osoba koja je bila moj par tijekom 40 dana molitvenih bogoslužja rekla je: „Želim imati privlačnu vjeru kako bi i moja djeca slijedila Isusa.“

Mary Jones, djevojčica iz Walesa, mogla je kod jedne udaljene obitelji koja je posjedovala Bibliju, jednom tjedno čitati iz te Biblije. To se događalo od njezine desete do petnaeste godine života. Ona je voljela Bibliju od sveg srca i zbog toga je radila mnoge poslove da bi zaradila dovoljno novca kako bi si mogla kupiti Bibliju. Šest godina je štedjela svaki cent, da bi u šesnaestoj godini bosa hodala četrdeset kilometara do jednog pastora da kupi Bibliju. Pastor joj je rekao da ima samo još dvije Biblije, ali da su obje već rezervirane za određene ljude. Na to se Mary gorko rasplakala. Pastor ju je pitao zašto toliko plače. Onda mu je ona ispričala da već šest godina štedi svaki novčić da bi kupila Bibliju. To pastor više nije mogao podnijeti pa joj je dao jednu Bibliju. Tako je Mary presretna krenula kući. Je li Biblija za nju bila privlačna? Je li vjera za ovu djevojčicu bila privlačna? To se dogodilo 1800. godine. Događaj je tako snažno zainteresirao pastora da je osnovao prvo biblijsko društvo u svijetu, Britansko i inozemno biblijsko društvo. Nakon toga su osnovana i mnoga druga biblijska društva.

I to samo zato što je jedna djevojčica tako silno voljela Bibliju. Privlačna vjera djeluje.¹¹²

Tko ne bi poželio takvu vjeru? Mislim da svatko tko o tome dublje razmišlja, želi imati privlačnu, djelotvornu vjeru.

Kako izgleda takva vjera?

1. Ona treba nuditi siguran temelj za život na koji se možemo potpuno osloniti.
2. Treba biti osnovana na istini, a ne na zabludi ili laži.
3. Treba počivati na otkrivenjima našeg brižnog i premudrog Oca, nepomiješana s ljudskim naukama kako bi služila za naše dobro.
4. Treba potpuno osvjedočivati i donositi veliko zadovoljstvo.
5. Treba donositi značajne prednosti za život.
6. Treba biti postojana i u teškim životnim okolnostima kao što su bolest, nevolja ili čak smrt.
7. Treba nuditi razumnu nadu za vječnost.

Sve ove navedene točke imaju veze s nama, ali privlačna vjera trebala bi imati još jednu osobinu. Moj molitveni par je rekao: „Želim imati privlačnu vjeru kako bi i moja djeca slijedila Isusa.“ Privlačna vjera treba dovesti do toga da se naši dragi, ali i drugi ljudi zainteresiraju za tu vjeru i da je i oni pozele imati:

Još jedna važna osobina

8. Ta vjera trebala bi biti privlačna za ljude koji su nam bliski, ali i za one s kojima samo povremeno održavamo kontakte.

Što se podrazumijeva pod privlačnom vjerom?

Recimo unaprijed: privlačna vjera je duhovno kršćanstvo, život s Isusom Kristom u nama po Duhu Svetome.

¹¹² Wikipedia, Mary Jones.

Sljedeći citat iz Biblije trebali bismo dobro zapamtiti: „*Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni ... da se ispunite do sve Punine Božje.*” (Efežanima 3,16.17.19)

Ovdje nam je objašnjeno da po Duhu Božjem postajemo sposobni da Krist prebiva u nama. A tada On u nama razvija svoj karakter ljubavi. Time ćemo biti oslobođeni ropstva našem “ja” i doživjeti veličanstvenu slobodu djece Božje.

U Ivanu 14,6 zapisane su Isusove riječi: „*Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni.*”

Ako je Isus preko Duha Svetoga u mojem srcu, onda je On moj put k Ocu, moj Vođa u istini i Život. A to znači život od najveće vrijednosti.

Kako Isus opisuje privlačnu vjeru?

Isus ovu vjeru naziva „životom u izobilju”: „*Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.*” (Ivan 10,10b) „... *da se ispunite do sve Punine Božje.*” (Efežanima 3,19b) „*Jer u njemu [Isusu] tjelesno prebiva sva punina božanstva; te ste i vi ispunjeni u njemu, koji je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti.*”

To je vrhunac onoga što se može dostići u ovom životu. I to nam Bog u svojoj ljubavi želi dati.

Zatim je u Ivanu 4,14 naziva „*izvorom vode koja struji u život vječni.*” To znači da ja mogu piti s tog izvora i moja čežnja će biti zadovoljena. Svi ljudi čežnu za srećom, a ne znaju da je to u stvarnosti čežnja za osobnim odnosom s Bogom jer prema Propovjedniku 3,11 „*čovjek ne može dokučiti djela koja Bog čini od početka do kraja.*” „*Tko nije pronašao prisnu zajednicu s Bogom, u srcu ima prazninu.*” (Blaise Pascal) Zbog toga postoji stalna želja za sve višim.

U Ivanu 7,38 Isus je rekao za takvog čovjeka: „*Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!*” To znači da on ima izobilan život, zrači dobrotom i vrši dragocjen utjecaj na druge.

Privlačna vjera donosi bogato ispunjen život na ovom svijetu i jednu još neshvatljivu dimenziju u vječnosti.

Gdje Božja riječ pokazuje da je moja vjera privlačna za druge?

Pročitajmo riječi iz Isusove molitve u Ivanu 17,20-23: „*Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.*” „*Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.*” (Ivan 13,34.35)

Isus se molio da Njegovi učenici u svim vremenima budu jedinstveni. On se također molio i za vas i za mene. Isus se nije molio za naše jedinstvo samo zbog toga da bismo se mi osjećali dobro i jedni drugima pomagali, nego On tu jasno kaže da je međusobno jedinstvo učenika privlačno za ljude iz svijeta. Po tom jedinstvu među učenicima svijet vjeruje i prepoznaje tri važne stvari.

Što prepoznaje svijet po nama?

1. Svijet prepoznaje na osnovi ljubavi koja se pokazuje među učenicima i u crkvi da su ti ljudi Isusovi sljedbenici. To znači da nas svijet promatra. Svijet prepoznaje da je ljubazno ponašanje među učenicima posljedica njihovog odnosa s Isusom: „*Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.*” (Ivan 13,35)
2. Na osnovi međusobnog jedinstva Isusovih učenika svijet vjeruje da je Isus poslan od Boga: „*... da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.*” (Ivan 17,21) To znači da ljudi po ljubaznom međusobnom odnosu učenika prepoznaju da je Isusa poslao Bog Spasitelj.
3. Ljudi u svijetu na osnovi ljubaznog međusobnog odnosa među učenicima shvaćaju da ih Bog voli: „*... da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.*” (Ivan 17,23b)

Dakle, po jedinstvu učenika ljudi mogu:

1. Prepoznati njihov odnos prema Isusu.
2. Prepoznati da je Isus poslan od Boga.
3. Prepoznati da ih Bog voli.

To znači da preko međusobnog odnosa Duhom ispunjenih učenika Isus postaje prepoznatljiv svijetu. Preko duhovnih kršćana Isus djeluje privlačno na svijet. Buđenje izaziva evanđeosko djelovanje.

Zašto ljudi preko ljubaznog ponašanja učenika mogu upoznati Boga?

Mi ljudi smo različiti. Imamo različite darove i sposobnosti, postoje muškarci, žene, mladi i stari. Često dolazimo iz različitih kultura i različito smo odgajani. Imamo različite temperamente, shvaćanja, iskustva. To dovodi do čestih napetosti u svijetu, a može dovesti i do svađa i sukoba. Zbog toga ljude zadivljuje i privlači kada naiđu na ljude koji žive u slozi, ljubavi i spremnosti da pomognu jedni drugima.

Dok sam bio pastor u Münchenu, sjećam se kako sam posjetio svojeg poslovnog prijatelja iz prijašnjih vremena, dok sam radio kao komercijalist. Taj je prijatelj živio u gradiću Neukeferlochu kraj Münchena. A stanovao je u istoj ulici u kojoj je živjela velika adventistička rodbinska zajednica. On je znao da sam ja adventist i zato mi je rekao: „Cijela ulica se divi kako ovih 15-20 ljudi živi u slozi u istoj zgradi, bez svađe.“ Susjedi su nešto primijetili – bila je to privlačna vjera.

Walter Schlund iz crkve u Backnangu priča o svojem doživljaju iz Rumunjske: „Putovali smo u Rumunjsku u posjet, ali smo slučajno dospjeli na poplavljeno područje i na oko 120 kilometara prije našeg cilja nismo mogli dalje. Tada smo odlučili pitati ljude što i kako dalje; slučajno smo se obratili jednom adventistu. On nas je odveo k propovjedničkoj obitelji Biro, a oni su nas pozvali da prenoćimo kod njih, što smo mi sa zahvalnošću prihvatili. U toj sam obitelji donio odluku da svoj život predam Kristu i postanem adventist. Pokrenulo me je to što sam vidio na koji se način oni odnose jedni prema drugima: skladan obiteljski život, mir koji je

tu vladao, ljubazan ton kojim su se međusobno ophodili, obiteljska bogoslužja. Tu sam doživio takvu kvalitetu života koja je na mene ostavila dubok dojam. I ja sam poželio imati takvo što.”¹¹³ To je bila privlačna vjera.

Dobro se sjećam da sam u Regensburgu svakog tjedna tijekom duljeg razdoblja u određenom dijelu grada posjećivao ljude i pritom sam uvijek primjećivao da u svakoj zgradi vlada napetost i svađa. Sigurno je da ljudima upadne u oko ako je negdje drugačije.

Zašto privlačna vjera može doći samo iz Božje riječi?

To je vjera koja se temelji isključivo na Božjoj riječi, i to na Starom i Novom zavjetu. Isus je rekao: „*Koji vjeruje u mene kao što reče Pismo.*” (Ivan 7,38) U ovom trenutku Isus je govorio o Starom zavjetu, što sasvim jasno pokazuje u Ivanu 17,14: „*Ja sam im predao tvoju riječ*”; kao i u 17. retku: „*Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina.*”

Sve religije su zapravo putovi k Bogu koje su izmislili ljudi. Jedina vjera koju nisu izmislili ljudi, nego je nastala Božjim otkrivenjem, biblijska je vjera. Budući da je Bog ljubav a posjeduje i neograničenu mudrost i moć, On je sve uredio za naše dobro. Zbog toga je biblijska vjera, kad se uspoređuje s ostalim vjerama, ljudski gledano, najprivlačnija vjera koja uopće postoji. To je jedina privlačna vjera pod uvjetom da smo biblijski nauk ispravno shvatili i da po njemu živimo. Prema Isusovoj usporedbi o deset djevoja, oko polovine članova Crkve nema takvu vjeru.

Kako učenici mogu postati jedinstveni?

Jedinstvo je potrebno u braku i obitelji, u crkvi i u evanđeoskom djelu.

U Ivanu 17,22 Isus je rekao sljedeće: „*I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno.*”

¹¹³ *BWgung*, časopis adventista sedmoga dana u Baden-Württembergu, br. 6/2012., str. 24.

Što nam je Isus to dao? Slavu! Što se pod tim podrazumijeva? Ovaj pojam je u Bibliji upotrijebljen na različite načine. Jednom nam prikazuje veličanstvo i veličinu Božju, zatim ljepotu svega stvorenog, ali i veličanstveno božansko Biće puno ljubavi. Mislim da nam na ovom mjestu za bolje razumijevanje može biti od pomoći tekst u Izlasku 33,18.19. Tamo Mojsije kaže Bogu: „Pokaži mi svoju slavu.“ I Bog mu odgovara: „Dopustit ću da ispred tebe prođe sav moj sjaj.“ Dobrota je ljubav koja pomaže, ljubav u akciji. Božji sjaj je Njegov karakter, a osobine tog karaktera su ljubav i dobrota. Razumijevanje ovoga pomaže nam da ispravno shvatimo zašto nam Isus kaže da nam je dao slavu Božju da bismo mogli biti jedinstveni. Najvažniji preduvjet za jedinstvo je međusobna ljubav udružena s poštovanjem i povjerenjem. Bog nas privlači tako što nam pokazuje svoju božansku ljubav, agape, a preko nas je želi proširiti dalje.

O ranoj Crkvi nakon izlijevanja Duha Svetoga rečene su nam značajne stvari: „Pošto se pomoliše ... svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo. U mnoštva onih što prigriše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša. ... Apostoli pak velikom silom davahu svjedočanstvo ... i svi uživahu veliku naklonost.“ (Djela 4,31-33)

Je li jedinstvo neka vrsta jednoumlja?

To je jedinstvo u uvjerenju, u namjeri i u biti, a pritom se poštuje osobnost svakog pojedinca jer se ne radi o gubitku naše osobnosti. To je jedinstvo različitih ljudi i različitih karaktera. I upravo je to ona posebnost koja izaziva divljenje: jedinstvo različitih osoba. Ellen G. White piše:

„S druge strane, najsnažnije svjedočanstvo da je Bog poslao svojeg Sina na svijet jest postojanje sklada i jedinstva među raznolikim ljudima koji tvore Njegovu Crkvu. ... Nevjernici promatraju vrši li vjera onih koji se nazivaju kršćanima posvećujući utjecaj na njihov život.“¹¹⁴

114 Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 549,550.

„Preobrazba karaktera [učenika] svjedoči svima da se u njemu nastanio Krist.“¹¹⁵

Što izaziva ovo jedinstvo?

Jedinstvo učenika nastaje kada u njima živi Krist po Duhu Svetome. Isus je rekao: „... neka i oni u nama budu jedno.“ (Ivan 17,21) „Ja u njima i ti u meni ...“ (redak 23)

„Ostanite u meni i ja u vama.“ (Ivan 15,4)

Apostol Pavao to izražava na ovaj način: „... Krist u vama, nada slave.“ (Kološanima 1,27) „Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist.“ (Galaćanima 2,20)

Dakle, jedinstvo je moguće samo ako Krist živi u vama i u meni. Bez ispunjenja Duhom Svetim to nije moguće jer bismo u tom slučaju mi mogli biti samo „ljubazni“ jedni prema drugima.

Ellen G. White piše: „Mi se moramo intenzivno truditi da bude-
mo jedne misli (vidi Filipljanima 2,2: *'jedne misli budite'*) i imamo iste namjere. Samo nas ispunjenje Duhom Svetim može dovesti do toga i ništa drugo. Ispuni moje srce svojim Duhom da mogu ljubiti svoju braću i sestre kao što Krist ljubi mene.“¹¹⁶

Na drugom mjestu ona piše sljedeće: „Kada su Božja djeca jedno u Duhu, svako farizejstvo i svaka samopravednost (najveći grijesi židovskog naroda) nestat će iz njihovih srca. Svaki pojedinu ud na Isusovom tijelu nosit će Kristovu sliku, a iz Njegovog će naroda nastati nove posude u koje će On moći točiti novo vino bez opasnosti da se razbiju. Bog će objaviti svoju tajnu koja je bila sakrivena od postanka svijeta. On će pokazati *'kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!'*“ (Kološanima 1,27).¹¹⁷

115 Ellen G. White, *Izraelski proroci i kraljevi*, str. 233.

116 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 255.

117 Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1., str. 386.

Kako Krist živi u meni?

To nam je jako dobro objašnjeno u Efežanima 3,16.17: „*Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni.*”

Krist živi u meni po Duhu Svetome. Tada se naš unutarnji čovjek „*iz dana u dan obnavlja*” (2. Korinćanima 4,16). Važno je da svoju predaju Isusu Kristu obnovimo svakog jutra i da Ga u vjeri molimo, po mogućnosti uz pozivanje na neko obećanje, kao, primjerice, ono iz Luke 11,13¹¹⁸ za ispunjenje Duhom Svetim. Jedinstvo s Kristom svakog pojedinca vodi učenike bliže i jedne k drugima. Vi i ja u Kristu je, dakle, temelj jedinstva.

To jedinstvo je dar koji se daje vjernicima preko Krista koji u njima prebiva (Ivan 17,22.23) „*Ukratko, jedinstvo počinje sa svakim od nas pojedinačno.*”¹¹⁹

Kakav utjecaj vrši Isus u meni?

Možemo navesti tri glavna utjecaja: plod Duha, darove Duha i osposobljenost za svjedočenje.

Plod i darovi Duha bitni su za uspješno zajedništvo. Oba područja imaju značajan utjecaj na treće područje: naše svjedočenje za Isusa. Naša osobna promjena uvjet je za naše svjedočenje i naše jedinstvo kao učenika. I to ponašanje naš Gospodin koristi kao privlačnu silu za one koji nisu spašeni i za naše osposobljavanje za svjedočenje. Svjedočenjem postajemo Isusovi suradnici jer je On došao „*potražiti i spasiti izgubljeno*” (Luka 19,10).

Razmotrimo sada ta tri područja malo pobliže:

1. Plod Duha – „*Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, veliko-dušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost.*” (Galaćanima 5,22.23) Sve ove osobine igraju važnu ulogu. One su važan uvjet za jedinstvo u braku i obitelji, među

118 „Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!”

119 Pouke iz Biblije, 21. studenoga 2012.

učenicima i u crkvi. Pavao govori o plodu. Radi se o jednom plodu, razvijanju Božjeg karaktera u nama. U Efežanima 3,17 piše: „*Da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim ... u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni.*” Taj plod je zapravo ljubav – i to Božja ljubav. Prema grčkom jeziku nazivamo je *agape*. Ljubav je Božji karakter, srž Njegovog Bića. To je nesebična ljubav koja traži samo ono što je najbolje i za Boga i za čovjeka.

Eva von Tiele-Winckler to objašnjava na sljedeći način:

- ▶ Radost je zvonka ljubav.
- ▶ Mir je spokojna ljubav.
- ▶ Strpljenje je ljubav koja podnosi.
- ▶ Ljubaznost je blistava ljubav.
- ▶ Dobrota je ljubav koja pomaže.
- ▶ Vjera je ljubav koja njeguje povjerenje.
- ▶ Nježnost je ljubav koja se ne brani.
- ▶ Moralnost je čista ljubav.

Mislim da možemo dobro prepoznati da je pravi plod zapravo ljubav. Zbog toga se i govori o plodu, a ne o plodovima u množini.

Ellen G. White piše: „Preobrazba karaktera [učenika] svjedoči svima da se u njemu nastanio Krist.”¹²⁰

2. Darovi Duha – Drugo važno djelovanje Isusovog života u meni je primanje darova Duha, a Bog nam je dao različite darove. U 1. Korinćanima 12 Biblija uspoređuje crkvu, dakle, zajednicu određenog broja ljudi, s našim tijelom. Svako tijelo se sastoji od mnogo organa koji su, ako dobro obavljaju svoje funkcije, vrlo važni za život i zdravlje tijela. To nam pokazuje da je naš zadatak da jedni drugima služimo različitim darovima i time doprinosimo svekolikom napretku obitelji, skupine i crkve. Mi nismo svi dobili isti posao jer nam je Bog dao različite sposobnosti.

120 Ellen G. White, *Izraelski proroci i kraljevi*, str. 233.

Bitno je da se ova dva elementa – plod i darovi Duha – pokazuju u karakteru, što znači u mišljenju i osjećanjima, u razgovoru i djelovanju. Da bi se to ostvarilo, postoji samo jedan način – da budemo ispunjeni Duhom Svetim.

Iskustva iz njemačke savezne pokrajine Porajnja

„S knjigom *Koraci prema osobnom buđenju* imamo zadivljujuća iskustva. Mnoga braća i sestre svakodnevno se mole udvoje, kako je to predloženo na str. 92. I ja se tako molim s jednom svojom prijateljicom već pet mjeseci. Napredak se osjeća svuda, ne samo u privatnom životu. Mnoge stvari su se razjasnile u domovima, u međusobnim odnosima u brakovima i na duhovnom području u crkvi, ali ne kao veliki sukobi, nego tiho i na sasvim prirodan način. Mi smo zadivljene i u tome svemu vidimo božanske oplemenjujuće procese, koji na neki način olakšavaju život jer u svemu tome mi sve više i više osjećamo Božju prisutnost.“

Osjećamo li u ovom svjedočanstvu kako je „Krist u nama“ po Duhu Svetome pozitivno djelovao na međusobne odnose? Izvještaj se nastavlja dalje:

„Prije kratkog vremena jedna sestra mi je rekla: ‘Oduvijek sam željela živjeti dobrim i bogougodnim životom, ali su me u tome uvijek sprječavali mnogi problemi. Konačno se moj san ostvario, a to je tek početak.’“¹²¹

Ova sestra je pronašla privlačnu vjeru.

3. Isusovi svjedoci – „*Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.*“ (Djela 1,8) Isus je rekao svojim učenicima da će ih sila Duha Svetoga osposobiti da budu Njegovi svjedoci. Ispunjenjem Duhom Svetim doživljavamo duhovnu obnovu, to jest buđenje. Što je buđenje? Dennis Smith objašnjava: „To je vrijeme kada se život kršćanina obnavlja u Kristu. Radost spasenja ispunjava njegovo srce, a čežnja za spašavanjem ljudi u njemu

121 Sadržaj elektroničke pošte poslan H. Haubeilu 18. prosinca 2012.

počinje plamtjeti. To znači da mi kao duhovno probuđeni kršćani čeznemo za spašavanjem drugih ljudi.”¹²²

Ellen G. White piše: „Bez prisutnosti Duha Svetoga neće biti ganuto nijedno srce i nijedan grešnik neće biti zadobiven za Krista. Ako su Kristovi sljedbenici povezani s Njim, ako posjeduju darove Duha, tada će čak i najsiromašniji i najneupućeniji među njima posjedovati moć koja osvaja srca. Bog čini od njih kanal za djelovanje najmoćnijeg utjecaja u cijelom svemiru.”¹²³

Najpoznatiji evanđelist i propovjednik buđenja R. A. Torrey zabilježio je zanimljivo iskustvo. Jedna jako dobra biblijska učiteljica razgovarala je dva sata s nekim čovjekom o njegovom spasenju i nije ništa postigla. Tada je zamolila Torreya da on porazgovara s njim. Nakon samo deset minuta čovjek je donio pozitivnu odluku. To je ovu suradnicu jako iznenadilo jer je Torrey upotrijebio iste biblijske retke. Na to je on rekao: „Pošto ona nije ništa postigla i ja sam se bojao da neću ništa postići. Zbog toga sam molio Boga u svojoj bespomoćnosti, da Duh Sveti učini to djelo i On ga je učinio.”¹²⁴

Buđenje pokreće evanđeoski rad

„Tek kada prihvatite Duha Svetoga, moći ćete propovijedati Njegovu vijest u sili. Tek tada ćete shvatiti što sve Bog može učiniti preko vas.”¹²⁵

Bog je tako učinio da drugi ljudi bivaju privučeni istini dok gledaju naše ponašanje i naše zajedništvo puno ljubavi. To posebno vrijedi za našu djecu i mlade, naše članove obitelji, ali i za naše rođake, poznanike, susjede, kolege, prijatelje i za sasvim nepoznate ljude. To znači da će ljudi biti spremniji razgovarati o vjeri, a Bog će nam moći dovoditi ljude. Sljedeće riječi pokazuju nam koliko snažan utjecaj ima naše ponašanje: „Kada bismo bili

122 Dennis Smith, *40 Tage – Vertiefung deiner Gottes Beziehung*, sv. 2 (Beč, 2013.), str. 38.

123 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 2006.), str. 244.

124 R. A. Torrey, *Der Heilige Geist* (Frankfurt, 1966.), str. 37.38.

125 Ellen G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, str. 223.

prijazni, ljubazni, taktični i suosjećajni, danas bi se na istinu obratilo stotinu ljudi tamo gdje je sada samo jedan.”¹²⁶

Ali za to je potreban Duh Sveti. Ellen. G. White upozorava nas propovjednike: „One [crkve] nisu sposobne objasniti velike i veličanstvene istine iz svete Riječi, koje posredničkim djelovanjem Duha Svetoga mogu osvjedočiti i promijeniti druge ljude. Božanska sila čeka da bude zatražena i primljena.”

Postoji još jedno gledište.

Kako se može očuvati duhovni pokret?

Godine 1893. došlo je do buđenja u adventističkim ustanovama u Battle Creeku u SAD-u, koje je ubrzo propalo. Bog je sestri White dao objašnjenje uzroka tom neuspjehu. Ona je napisala: „Da su mnogi tada prosvjetljeni vjerni odmah krenuli drugima predati ono što je Bog njima dao za tu svrhu, oni bi sami dobili više svjetla i veću silu.”¹²⁷

Mi dobivamo više svjetla i veću silu ako Evanđelje nosimo ljudima. Ako se mi brinemo za druge ljude, dolazi do dragocjenog povratnog djelovanja na naš vlastiti život.

Zbog toga je posebno važno da u okviru četrdesetodnevni molitvenih bogoslužja ljudi budu pokrenuti da se posebno mole za one ljude koji još nisu upoznali Evanđelje. Ima jako dobrih prijedloga o tome kako to činiti. (vidi 40-Tage-Buch, br. 1 i br. 2: Einführung und Überblick. Ili www.missinsbrief.de – 40-Tage-Anleitung / Konzept für eine 40-Tage Gebetszeit mit anschließenden evangelistischen Treffen)

Gdje započeti s evanđeoskim radom?

Isus je rekao svojim učenicima gdje trebaju započeti s evanđeoskim radom. Trebali su ga započeti tamo gdje su se nalazili.

¹²⁶ David Wolkwitz, *Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung* (Nordrein-Westf. Vereinigung), str. 41.

¹²⁷ Ellen G. White, „Wie man die neue Erfahrungen sichert“, u *Unser Größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011.), str. 165.

To za nas danas znači: počni kod svoje kuće. Počni tamo gdje si poznat. Zašto je Isus odredio baš ovaj redosljed? Tamo gdje nas ljudi poznaju, tamo će i prihvatiti naše svjedočanstvo, naravno ako postoji odgovarajuće ponašanje s naše strane. Svjedočanstvo našim životom mora se podudarati s našim usmenim svjedočanstvom. Jesmo li mi uistinu ispunjeni Duhom Svetim, pokazuje se kod kuće.

Koje značenje ima Isusova nova zapovijed?

Ovdje se želim ukratko vratiti značenju Isusove nove zapovijedi. Isus je rekao u Ivanu 13,34.35: *„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.“* Život ispunjen Duhom Svetim vodi k još jednom važnom rodu Duha: k poniznosti. Poniznost je Isusov način mišljenja. Poniznost je bitna za dobro zajedništvo. Sigurno je to bio razlog zbog kojeg je Isus dao novu zapovijed nakon pranja nogu. Pranje nogu je simbol i služba poniznosti. Poniznost nije prirodna osobina ljudi, ali, naravno, postoji mogućnost da svakodnevno molimo Boga pozivajući se na Njegova obećanja (npr. Mihej 6,8), da nas učini poniznima. Poniznost je vrlo važna, ali u pravilu potpuno pogrešno cijenjena osobina.

U novoj zapovijedi Isus nas poziva da se ljubimo međusobno „kao što sam ja ljubio vas“. Isus nas je ljubio božanskom ljubavlju, koju mi prema grčkom jeziku nazivamo agape. Tu ljubav možemo imati samo ako smo ispunjeni Duhom Svetim. U Rimljanima 5,5 piše: *„Ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!“*

Uz to, Ellen G. White piše: *„Vrhunska ljubav prema Bogu i ne-sebična ljubav jednih prema drugima – to je najbolji dar što ga naš nebeski Otac može dati. Ova ljubav nije trenutačna pobuda, već božansko načelo, trajna snaga. Ona ne može poteći iz neposvećenog srca (a to je svatko tko nije ispunjen Duhom Svetim)*

niti je ono može proizvesti. Ona se nalazi samo u srcu u kojem vlada Isus."¹²⁸

Ovdje je pitanje je li Isus na „prijestolju“ mojeg srca i može li On u njemu odlučivati o svemu? Jesam li Mu potpuno predao svoj život? I potvrđujem li to svakodnevno?

Kakvo je stanje sa mnom?

Imam li ja ovu privlačnu vjeru? Prebiva li Isus po Duhu Svetome u mojem srcu? Ako je moj odgovor „da“, onda mi jedino preostaje da tu vjeru koja privlači njegujem i rastem u njoj.

A ako ustanovim da tu privlačnu vjeru još uvijek nemam, obvezno se moram pozabaviti ovim važnim pitanjima.

Mi imamo sigurnu pomoć u pronalaženju ove privlačne vjere (za one koji je još nemaju) i za njegu te vjere (za sve koji je imaju) u knjizi *Koraci prema osobnom buđenju* Helmuta Haubeila i u knjizi *40 Tage – Andachten und Gebeten zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu (40 dana – Razmišljanja i molitve za pripremu za drugi Isusov dolazak)* Dennisa Smitha. Ove dvije knjige se vrlo usko dopunjavaju. Svakome od srca preporučujem da ih pročita i to ne samo jednom, nego više puta.

Kako naš nedostatak Duha Svetoga utječe na druge?

Ako u sebi nemamo Isusa po Duhu Svetome, mi smo tjelesni kršćani (vidi 1. Korinćanima 3,1-3; Rimljanima 8,1-17; Galaćanima 5,16) i nismo spašeni (vidi Rimljanima 8,9). U tom slučaju mi živimo samo na osnovi naših ljudskih sposobnosti i snaga. A takvo se djelovanje jasno pokazuje u tome što će i naši rođaci i djeca vjerojatno biti tjelesni kršćani, sa svim žalosnim posljedicama koje takav život donosi.¹²⁹ Imajmo na umu da Božja ljubav u našem srcu postoji samo djelovanjem Duha Svetoga.

Ellen G. White piše: „Oni koji nikad nisu iskusili Kristovu nježnu, privlačnu ljubav, ne mogu voditi druge k izvoru života. Njogo-

¹²⁸ Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 551.

¹²⁹ H. Haubeil, *Koraci prema osobnom buđenju*, str. 38.

va ljubav u srcu pokretačka je snaga koja navodi ljude da svojim razgovorom, nježnim, sažaljivim duhom i uzdizanjem života onih s kojima se druže objave Njega."¹³⁰

Ako je Isus u nama po Duhu Svetome, On će nas dovesti dotle da naše svjedočanstvo za Boga bude sasvim prirodno. „Jer čega je srce puno, o tome govore usta.“

Koliko je dragocjena privlačna vjera?

Koliko je ova privlačna vjera dragocjena, možemo vidjeti kod kršćana koji su radije prihvatili štetu, progonstvo, gubitak imovine ili pretrpjeli mučeničku smrt umjesto da se odreknu svoje vjere. Što ih je učinilo tako postojanima u njihovim velikim nevoljama? To je dokaz da su bili ispunjeni Duhom Svetim.

Mučenici nam ne mogu sami reći kako su se osjećali u samrt-nim mukama. Ali zato postoji izvještaj papinskog izvjestitelja o smrti Jana Husa i Jeronima, koji su spaljeni na lomači u Konstanzu, i on je za mene važan. Kad netko gori, može samo vikati od bolova, a oni su pjevali pjesme na hvalu i slavu Bogu. Samo je uz Božju pomoć moguće radovati se čak i u tako velikoj nevolji. „Gdje god vlada Njegov Duh, tu prebiva mir. Tu će biti i radost.“¹³¹

Zadivljujuć je primjer hugenotske obitelji Durant iz Francuske u 18. stoljeću. Tu je obitelj progonila crkva zbog biblijske vjere. Otac obitelji je nakon četrnaest godina zatvora pomilovan, a majka je umrla u zatvoru. Sin Pierre, inače gorljivi propovjednik Evanđelja, pogubljen je. Kći Marie je s ostalim ženama bila zatvorena u jednoj kuli. Uvjet za njezino oslobođenje bio je odricanje od vjere, ali ona to nije htjela. Zato je oslobođena tek 1768. godine, nakon 38 godina provedenih u zatvoru. Za Marie Durant biblijska vjera je bila privlačna i ona je se nije htjela odreći.¹³²

¹³⁰ Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 550.

¹³¹ Ellen G. White, *Isusov život*, str. 153.

¹³² *Wikipedia*, Marie Durant.

Primjeri velikog misionarskog djelovanja

Daniel i njegovi prijatelji bili su spremni na gubitak kada su tražili drugu hranu. I što je Bog učinio? Blagoslovio je tu njihovu poslušnost. Bili su ljepši, zdraviji i inteligentniji od ostalih mladića i dobili su visoke državne položaje. Imamo izvještaje o Danielovim prijateljima u ognjenoj peći i o tome kako je Daniel proveo noć u lavovskoj jami. Njihova im je vjera bila dragocjenija od života. I kakav je bio rezultat? Dva svjetska kraljevstva su zahvaljujući njihovom svjedočanstvu riječju i djelom dobila svjedočanstvo o pravom Bogu. Njihov primjer je imao velik utjecaj na misijski rad.

Isto vrijedi i za Josipa u Egiptu koji nije želio biti umiješan u brakolomstvo. Zato ga je oklevetala Potifarova žena zbog čega je dospio u zatvor, ali je Bog iskoristio tu njegovu vjernost da bi jedno svjetsko kraljevstvo saznalo za pravog Boga.

Možemo se prisjetiti i djevojčice koja je kao zarobljenica radila u Naamanovom domu. Zahvaljujući njezinom svjedočanstvu riječju i djelom, došlo je do obraćenja ovog vojskovođe. Ja sam uvjeren da on nije samo radosno služio pravom Bogu, nego da je ovoj djevojčici odmah dao slobodu i da ju je s velikim darovima osobno odveo kući.

Isus je u Mateju 13,44-46 ispričao usporedbu o čovjeku koji je našao blago. Ono mu je bilo toliko dragocjeno da je prodao sve što je imao i kupio njivu na kojoj se to blago nalazilo. Dao je sve za nebesko kraljevstvo ili, kako sam to ja ovdje nazvao, za privlačnu vjeru. Vidimo li koliko je takva vjera dragocjena?

Završne misli

Ellen G. White piše: „Oni koji ostanu u Kristu bit će sretni, veseli i radosni u Bogu.”¹³³ Privlačna vjera daruje nam već sada radosan, snažan pobjednički život, kao i osnovanu nadu za ulazak u Božje kraljevstvo. Čak i u teškim trenucima, kada prolazimo dolinom smrti, zahvaljujući Božjoj prisutnosti u našoj nevolji, ova je vjera još uvijek privlačna.

Privlačnom vjerom možemo doprinijeti dobrom zajedništvu pa će se i drugi ljudi zainteresirati za vjeru.

133 E. G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 4, str. 626.

Neka nas Bog obdari dobrim razumijevanjem velikog značenja jedinstva. Neka nam pomogne silom Duha Svetoga da s „Kristom u nama“ postanemo slični Kristu za našu radost i blagoslov, ali i za silu koja će privući istini naše rođake i ostale ljude.

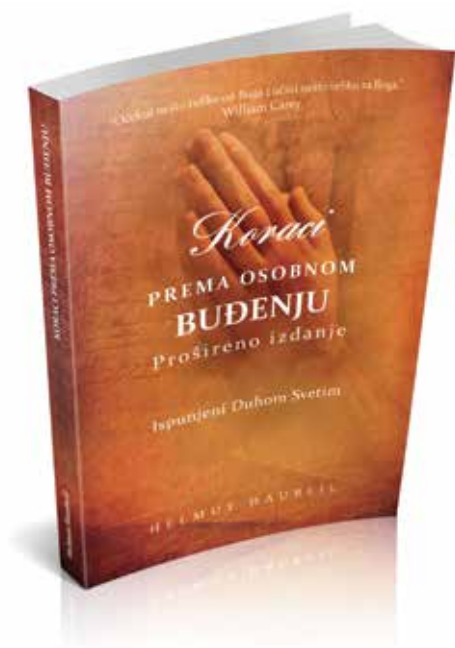
„Radost Jahvina vaša je jakost.“ (Nehemija 8,10)

**„Ako doista predstavljamo Krista,
prikazat ćemo službu Njemu u privlačnom svjetlu.“¹³⁴**

¹³⁴ Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 116.

KORACI PREMA OSOBNOM BUĐENJU

Helmut Haubeil

Ovu brošuru napisao je Helmut Haubeil, propovjednik u mirovini. On je autor više knjiga, brošura i biblijskih tema koje na razumljiv način odgovaraju na važna biblijska pitanja. On detaljno obrađuje temu o značaju Duha Svetoga i Njegovoj ulozi u pripremi za drugi Kristov dolazak za crkvu posljednjeg vremena.

